

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΑ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Γ'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΜΔ'

Τετάρτη 6 Ιουνίου 2007

Αθήνα, σήμερα στις 6 Ιουνίου 2007, ημέρα Τετάρτη και ώρα 10.52' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Α' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΣΩΤΗΡΗ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

(ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ: Σύμφωνα με την από 5 Ιουνίου 2007 εξουσιοδότηση του Σώματος επικυρώθηκαν με ευθύνη του Προεδρείου τα Πρακτικά της ΡΜΓ' συνεδριάσεώς του, της Τρίτης 5 Ιουνίου 2007, σε ό,τι αφορά στην ψήφιση στο σύνολο των σχεδίων νόμων:

α) «Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Δημοκρατίας της Τουρκίας για την κατασκευή δεύτερης διασυνοριακής οδικής γέφυρας μεταξύ των δύο χωρών, στην περιοχή της συνοριακής διόδου Κήποι – Ipsala».

β) «Προμήθειες φορέων εποπτευομένων από το Υπουργείο Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης και άλλες διατάξεις».)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα το δελτίο επικαίρων ερωτήσεων της Πέμπτης 7 Ιουνίου 2007.

Α. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφος 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 612/4-6-2007 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Αλέξανδρου Δερμεντζόπουλου προς τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με τη χρηματοδότηση του αναδασμού στα αγροκτήματα Δημοτικών Διαμερισμάτων Χιονάδων και Ελαφοχωρίου Νομού Έβρου.

2. Η με αριθμό 609/4-6-2007 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Εμμανουήλ Όθωνα προς τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με την απόρριψη αιτήσεων πληγέντων παραγωγών του Δήμου Νικηφόρου Φωκά του Νομού Ρεθύμνου από την κακοκαιρία του 2004 κ.λπ..

3. Η με αριθμό 623/4-6-2007 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Αντωνίου Σκυλλάκου προς τους Υπουργούς Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων και Οικονομίας και Οικονομικών, σχετικά με την κατοχύρωση του δημόσιου χαρακτήρα του δάσους του Τατοΐου, την αξιοποίησή του κ.λπ..

4. Η με αριθμό 621/4-6-2007 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Ιωάννη Δραγασάκη προς τον Υπουργό Πολιτισμού, σχετικά με τη μονιμοποίηση των συμβασιούχων που εργάζονται στον Ιππόδρομο κ.λπ..

Β. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δεύτερου Κύκλου (Άρθρο 130

παράγραφος 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 620/4-6-2007 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Σίμου Κεδίκογλου προς τον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών, σχετικά με τη χορήγηση των απαραίτητων πιστώσεων για τα έργα παράκαμψης Αμαρύνθου και Βασιλικού στην Εύβοια κ.λπ..

2. Η με αριθμό 608/4-6-2007 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Κωνσταντίνου Βρεττού προς τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, σχετικά με την κατασκευή του κεντρικού αποδέκτη των όμβριων των περιοχών των Δήμων Αχαρνών, Ζεφυρίου, Καματερού και Άνω Λιοσίων.

3. Η με αριθμό 624/4-6-2007 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Άγγελου Τζέκη προς τους Υπουργούς Εθνικής Άμυνας και Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, σχετικά με την απομάκρυνση του πεδίου βολής Ασκού Θεσσαλονίκης κ.λπ..

4. Η με αριθμό 622/4-6-2007 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Ασημίνας Ξηροτύρη-Αικατερινάρη προς τους Υπουργούς Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων και Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, σχετικά με τη διευθέτηση των παραλιακών ζωνών, την ελεύθερη πρόσβαση προς αυτές κ.λπ..

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Συνέχιση της συζήτησης επί των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών: «Πώληση και ταυτόχρονη μίσθωση ακινήτων του Δημοσίου, μακροχρόνιες και χρηματοδοτικές μισθώσεις του Δημοσίου και άλλες διατάξεις».

Το σχέδιο νόμου ψηφίστηκε επί της αρχής στη χθεσινή συνεδρίαση.

Στη σημερινή συνεδρίαση θα συζητηθούν τα άρθρα του νομοσχεδίου, καθώς και οι υπουργικές τροπολογίες ως μία ενότητα.

Κύριε Υπουργέ, θέλετε να κάνετε κάποια νομοτεχνική παρατήρηση;

ΠΕΤΡΟΣ ΔΟΥΚΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Έχω δύο σελίδες νομοτεχνικών διορθώσεων και προσθηκών, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Μπορείτε να τις καταθέσετε, κύριε Υπουργέ, και παρακαλώ να διανεμηθούν.

(Στο σημείο αυτό ο Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών
κ. Πέτρος Δούκας καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερ-

θείσες νομοτεχνικές προσθήκες-διορθώσεις, οι οποίες έχουν
ως εξής:

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να σας ενημερώσω ότι από τα άνω δυτικά θεωρεία παρακολουθούν την συνεδρίαση, αφού πρώτα ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» με θέμα: «Οι Έλληνες στη Διασπορά 15ος-21ος αι.», καθώς και στους λοιπούς χώρους του Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων, δεκαεννιά μαθητές και μαθήτριες και ένας συνοδός-δάσκαλος από το 14ο Δημοτικό Σχολείο της Καλλιθέας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Επίσης, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να σας ανακοινώσω ότι κατά τη σημερινή συζήτηση του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών «Πώληση και ταυτόχρονη μίσθωση ακινήτων του Δημοσίου, μακροχρόνιες και χρηματοδοτικές μισθώσεις του Δημοσίου και άλλες διατάξεις» Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος ορίζεται ο κ. Ιωάννης Δραγασάκης από το Συνασπισμό Ριζοσπαστικής Αριστεράς με απόφαση του Προέδρου του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αλαβάνου.

Τώρα, θα δώσω το λόγο στον εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας, κ. Κωνσταντίνου Αγοραστό.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΓΟΡΑΣΤΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κύριοι συνάδελφοι, παρακολουθώντας χθες τους συναδέλφους της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, θα ήθελα να κάνω μία παρατήρηση. Διέκρινα τριών ειδών ομιλίες τους:

Πρώτον, κενολογικές, δηλαδή, έλεγαν τα τετριμμένα, τα αληθή, τα αυτονόητα, με συνήθη ταυτολογικό τρόπο.

Δεύτερον, επιδεικτικές, με τις οποίες προσπαθούσαν να ξεφύγουν με το αναμενόμενο θεσμικό λόγο και ευκαιριακά υιοθετούσαν ένα άλλο είδος λόγου.

Τρίτον, συνθηματολογικές, που ήταν συνήθως καινοθηρικές ομιλίες, προσπαθούσαν, δηλαδή, να εκφράσουν με συμπυκνωμένο και πρωτότυπο τρόπο ένα σύνθημα το οποίο να σηματοδοτεί την οπτική γωνία κάθε ομιλητή. Πιστεύω ότι θα γίνω πιο κατανοητός παρακάτω.

Είπαν ότι βγήκαμε από την επιτήρηση, γιατί είχαμε την ομόδοξη Ευρωπαϊκή Ένωση. Έτσι πετύχαμε αυτή τη ρύθμιση. Μα, ο κ. Αλμούνια είναι πρώην σοσιαλιστής. Ποιος είχε ομόδοξη Ευρωπαϊκή Ένωση;

Μίλησαν για δολιοφθορά, για δημόσιο χρέος που δεν έχει ξαναγίνει ποτέ. Νομίζω ότι ασκούν αντιπολίτευση προσποιούμενοι απώλεια μνήμης για τα παρελθοντικά τους πεπραγμένα.

Να σας θυμίσω ότι το 2000, κύριοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., διά της δημιουργικής λογιστικής σχεδόν είχατε εκμηδενίσει το έλλειμμα. Ήρθε η ώρα να μαγειρέψετε και το δημόσιο χρέος. Τότε δομήθηκε ένα ομόλογο τεραστίων διαστάσεων, ονομαστικής αξίας 6,1 δισεκατομμυρίων ευρώ και μια σειρά 18 swaps. Η δόμηση του swap ήταν για ανταλλαγή ισοτιμιών 15 swaps, ανταλλαγή επιτοκίων 1 swap και ανταλλαγή δεικτών πληθωρισμού 2 swaps. Δηλαδή το δημόσιο πλήρωσε το 2001 και 2002 συνολικά κόστη συναλλαγής 500.000.000 ευρώ πάνω από τα συνηθισμένα κόστη απλών πράξεων αυτού του είδους.

Συμβατικά η αποπληρωμή άρχιζε από την άνοιξη του 2004 με δαπάνες της τάξης των 400.000.000 το χρόνο μέχρι το 2019. Μέσα σ' αυτές τις τεράστιες πληρωμές εισέρχεται και ένα έμμεσο κόστος της τάξεως του 1.000.000.000, που δεν είχε προηγούμενο στην ιστορία της Ευρώπης. Μόνο με παρόμοιες συμφωνίες με τη Λατινική Αμερική μπορούμε να συγκριθούμε. Επομένως, εκείνη τη χρονική στιγμή, μ' εκείνη τη συμφωνία σφραγίστηκε ο ακριβότερος δανεισμός του ελληνικού δημοσίου όλων των εποχών έως σήμερα.

Λέτε ότι προσπαθούν και λέγατε «σας επαναφέρω στη μνήμη σας χρέη στο παρελθόν». Λέγατε ότι βάζουμε πολλαπλάσια χρέη στο παρελθόν και προσπαθούμε να κρύψουμε χρέη. Σας καταθέτω από το Γενικό Διευθυντή του Οργανισμού Διαχείρισης Δημοσίου Χρέους και με τη σύμφωνη γνώμη του τότε Υφυπουργού Οικονομικών κ. Δρυ το έγγραφο αυτό με το οποίο λέτε στη Νέα Δημοκρατία ότι προσπαθεί να κρύψει χρέη. Σας διαβάζω για το μεγάλο δομημένο swap αυτολεξεί:

«Ουσιαστικά μετατρέπεται ένα μέρος του υφιστάμενου χρέ-

ους σε αυξημένες μελλοντικές δαπάνες εξυπηρέτησης.» Πρόκειται για 400.000.000 από την άνοιξη του 2004 και μετά μέχρι το 2019 να πληρώνει ο ελληνικός λαός, για να αποκρύψετε το χρέος. «Γίνεται, δηλαδή, ένας έμμεσος δανεισμός, που δεν καταγράφεται.» Ποιος κρύβει το δανεισμό; Ποιος κρύβει το χρέος «το κόστος εξυπηρέτησης του οποίου εκτιμάται να αντιστοιχεί σε EURIBOR+25 μονάδες βάσης» -εδώ μιλάμε για EURIBOR+16 σήμερα για το δανεισμό του ελληνικού δημοσίου- δηλαδή κατά τι υψηλότερο (10-15 μονάδες βάσης) από το κανονικό κόστος δανεισμού για εικοσαετές δάνειο. Το μεγάλο πλεονέκτημα της πρότασης είναι ότι εξαλείφει οριστικά ένα μέρος του χρέους.»

Το καταθέτω για τα Πρακτικά, για να μπορούμε να γνωρίζουμε ποιος έκρυβε το χρέος και με ποιους τρόπους. Είναι ο μεγαλύτερος και ακριβότερος δανεισμός.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Κωνσταντίνος Αγοραστός καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Ακούστηκαν πράγματα για την τιτλοποίηση των χρεών. Την τιτλοποίηση των χρεών την έκανε το ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Εμείς πήραμε την έγκριση της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά δεν χρησιμοποιήσαμε αυτό το μέτρο, διότι εν τω μεταξύ έγιναν αλλαγές και η πορεία της οικονομίας πήγαινε καλύτερα. Έτσι, δεν χρειάστηκε να χρησιμοποιήσουμε αυτό το μέτρο.

Άκουσα ότι μιλάμε για κρυφή ατζέντα στο ασφαλιστικό.

Κρυφή ατζέντα στο ασφαλιστικό υπήρχε στον ΕΛ.Γ.Α., κύριοι συνάδελφοι. Εσείς προσπαθήσατε να ιδιωτικοποιήσετε την ασφάλιση του ΕΛ.Γ.Α.. Ευτυχώς όμως άλλαξαν τα πράγματα με τον ερχομό της Νέας Δημοκρατίας στην Κυβέρνηση.

Κύριοι συνάδελφοι, γιατί δεν καταθέτετε στη Βουλή γι' αυτό το σύνθετο ομόλογο, τη σύμβαση αναδοχής, τα έγγραφα ανταλλαγής επιτοκίων, τα δισέλιδα όπου υπάρχει τιμολόγηση, το λογαριασμό του ελληνικού δημοσίου; Σας ερωτώ και περιμένω να απαντήσετε.

Με τη «MERRILL LYNCH», σύνθετο ομόλογο, bond and swap. Ημερομηνία συμφωνίας: 19 Μαρτίου 2003. Ημερομηνία υλοποίησης: 8 Απριλίου 2003. Τετρακόσια εκατομμύρια ευρώ σε σύνθετο ομόλογο του δημοσίου με τη «MERRILL LYNCH». Αυτά τα τέσσερα έγγραφα τα φέρατε ποτέ στη Βουλή, τα καταθέσατε στη Βουλή; Είπατε ποτέ γι' αυτό το σύνθετο ομόλογο των 400.000.000 ευρώ, που ήταν δανεισμός του ελληνικού κράτους; Είπατε τι είναι αυτό το σύνθετο ομόλογο, το δομημένο ομόλογο;

Ακούω συναδέλφους της Αντιπολίτευσης να περιφέρονται σε Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, σε κανάλια στις τηλεοράσεις και σε εφημερίδες και να διατείνονται ότι ποτέ η κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. δεν εξέδωσε σύνθετο δομημένο ομόλογο. Απαντήστε στην Εθνική Αντιπροσωπεία: Εκδώσατε, ναι ή όχι; Αν δεν εκδώσατε, εγώ φρεσκάρω τη μνήμη σας: Σύνθετο ομόλογο, bond and swap, με τη «MERRILL LYNCH» στις 19 Μαρτίου 2003, υλοποίηση στις 8 Απριλίου 2003, 400.000.000 ευρώ. Φέρατε ποτέ τα παραστατικά στη Βουλή, ναι ή όχι;

Καταθέτω τα έγγραφα στα Πρακτικά της Βουλής.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Κωνσταντίνος Αγοραστός καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Θα πρέπει να σας πω ακόμη ορισμένα πράγματα.

Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα ορισμένο χρόνο, γιατί χθες δεν δευτερολογήσαμε. Είμαστε και λίγοι εδώ και πρέπει να μιλήσουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Εντάξει, κύριε συνάδελφε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΓΟΡΑΣΤΟΣ: Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

Έγινε κριτική στο νόμο, ότι δεν ορίζει ποιος θα κάνει τον ποιοτικό έλεγχο. Προφανώς, η κριτική έγινε γιατί δεν διαβάστηκε ο νόμος.

Όταν συστήνεται μια νέα δημόσια υπηρεσία, δεν υπάρχει ρητή διάταξη στο νόμο για το ποιος θα ασκεί τις δραστηριότητές της. Εξυπακούεται ότι τις δραστηριότητές της θα τις

ασκούν πρόσωπα πλήρους απασχόλησης της ίδιας υπηρεσίας. Πρέπει να γίνει σαφές ότι καταργείται το σύστημα που είχε θεσπιστεί και με το οποίο οι ενεργοί ορκωτοί λογιστές κάνουν ποιοτικό έλεγχο στους συναδέλφους τους. Δεν μπορεί ο ελέγχων και ο ελεγχόμενος να είναι το ίδιο πρόσωπο, να προέρχονται από την ίδια υπηρεσία ορκωτών ελεγκτών. Ο σωστός ποιοτικός έλεγχος απαιτεί πρόσωπα με πλήρη απασχόληση που θα ανήκουν στην Ε.Λ.Τ.Ε. και θα διενεργούν τους ποιοτικούς ελέγχους. Έτσι γίνεται σε όλες τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, όπου έχουν εγκατασταθεί αντικειμενικά συστήματα ποιοτικού ελέγχου. Πρώτα, λοιπόν, να διαβάσουμε το νόμο και μετά να κάνουμε την κριτική μας.

Είναι ακόμη ανακριβής ο ισχυρισμός ότι οι σχετικές διατάξεις του ποιοτικού ελέγχου δεν υποβλήθηκαν σε διαβούλευση. Η Ε.Λ.Τ.Ε. κάλεσε γραπτώς δυο φορές τον αρμόδιο φορέα -τον Ο.Ε.Λ., δηλαδή, το Σ.Ο.Ε.Λ.- να υποβάλει γραπτώς τις προτάσεις του, τόσο πριν από την έκδοση της οδηγίας 43/2006 όσο και μετά. Το Σ.Ο.Ε.Λ. και τις δυο φορές απάντησε γραπτώς στην πρόσκληση της Ε.Λ.Τ.Ε.. Το κύριο σημείο της εισήγησής του και τις δυο φορές ήταν να καταργηθεί το σύστημα ποιοτικού ελέγχου από συναδέλφους Ο.Ε.Λ., δηλαδή, συνάδελφος να ελέγχει συνάδελφο, ο ελέγχων και ο ελεγχόμενος να προέρχεται από τον Ο.Ε.Λ., να είναι το ίδιο πρόσωπο. Στο αίτημα αυτό υπάρχει πλήρης ανταπόκριση με τις τροποποιούμενες διατάξεις, με τις οποίες καταργείται το preview, ο ελέγχων δηλαδή και ο ελεγχόμενος να είναι το ίδιο πρόσωπο, ως μη αντικειμενικό σύστημα διενέργειας του ποιοτικού ελέγχου.

Έγινε ακόμη κριτική ότι με την παράγραφο 2 του άρθρου 5 του ν. 3148/2003 αφήνεται η διακριτική ευχέρεια στο διοικητικό συμβούλιο της Ε.Λ.Τ.Ε. να καθορίζει το περιεχόμενο και τον τρόπο άσκησης του ποιοτικού ελέγχου.

Θέλω να σας πω να διαβάσετε το νομοσχέδιο και να δείτε τι εισάγεται. Αν διαβάσετε το άρθρο 19, παράγραφος 7 θα δείτε ότι λέει: «με απόφαση του Δ.Σ. της Ε.Λ.Τ.Ε. εγκρινόμενη σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 9 του παρόντος νόμου». Μόνο αυτό εισάγεται και είναι προς διασφάλιση της αξιοπιστίας, της αντικειμενικότητας της διαδικασίας. Μη σας δίνουν ένα χαρτί και εσείς αμέσως το κάνετε σημαία, χωρίς να ελέγχετε τι λέτε.

Ακόμη, ακούστηκε εδώ ότι στο Συμβούλιο Ποιοτικού Ελέγχου αλλάζουμε τα πράγματα, για να ελέγχεται από την Κυβέρνηση. Κύριοι, δεν αλλάζει τίποτα στο Συμβούλιο Ποιοτικού Ελέγχου. Το μόνο που αλλάζει είναι ένα μέλος του Σ.Λ.Ο.Τ. που προτείνεται μαζί με τον αναπληρωτή του από το διοικητικό συμβούλιο. Βγαίνει, δηλαδή, ο εκπρόσωπος του Σ.Λ.Ο.Τ., γιατί ελέγχων και ελεγχόμενος δεν μπορεί να είναι το ίδιο πρόσωπο, να προέρχονται από τον ίδιο οργανισμό. Κι αυτό είχε τροποποιηθεί με προηγούμενη διάταξη σε άλλο νόμο.

Αγαπητοί συνάδελφοι, απ' ό,τι κατάλαβα χθες από τις εισηγήσεις των συναδέλφων της Αντιπολίτευσης, υπάρχει πρόβλημα κατανόησης του νόμου. Ο νόμος είναι πώληση του ακινήτου σε ιδιώτη με ταυτόχρονη μίσθωσή του από το δημόσιο ή άλλο φορέα του δημοσίου. Δηλαδή, μεταβίβαση σε ιδιώτη με ταυτόχρονη μίσθωση από το δημόσιο ή από άλλο φορέα του δημοσίου. Αυτό δεν είναι πώληση. Πώληση γίνονταν και μέχρι σήμερα. Δεν χρειαζόταν ο νόμος αυτός. Και πωλήσεις δόξα τω Θεώ κάνατε πάρα πολλές εσείς σαν κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Πουλήσατε και εκποιήσατε μεγάλο μέρος της περιουσίας του δημοσίου. Εκείνο το οποίο δεν καταφέρατε να κάνετε είναι να αξιοποιήσετε και να δώσετε προστιθέμενη αξία στην περιουσία του δημοσίου.

Δεύτερον, είναι ο συνδυασμός της παραπάνω σύμβασης με την ανάληψη από τον ιδιώτη της υποχρέωσης να προβεί σε κατασκευές επί του ακινήτου. Δηλαδή, το ακίνητο μπορεί να είναι ένα οικόπεδο στο οποίο να κτίσει ο ιδιώτης και μετά να το νοικιάσει το δημόσιο και στο τέλος να το αγοράσει κιόλας.

Τρίτον, είναι η μακροχρόνια μίσθωση, η οποία διακρίνεται από τις μισθώσεις του ισχύοντος ν. 3130/2003 βάσει της διάρκειάς της και μπορεί να φτάσει τα ενενήντα εννιά χρόνια. Μην εκμεταλλεύεστε το ανώτατο όριο και λέτε ότι για ενενήντα εννιά

χρόνια θα νοικιάζει το δημόσιο. Έως ενενήντα εννιά χρόνια είναι. Δίνει την ευχέρεια. Η ευχέρεια δεν σημαίνει και αναγκαστική υλοποίηση.

Και τέταρτον, είναι μια μεικτή σύμβαση όλων των παραπάνω που συνδυάζει όλα τα στοιχεία από τις προηγούμενες τρεις συμβάσεις.

Ακόμη ορίζεται στις παραπάνω μορφές συμβάσεων ότι «δύνата να περιλαμβάνεται όριο υποχρέωσης ή δικαιώματος στο μισθωτή να αγοράσει το ακίνητο κατά τη διάρκεια ή στη λήξη της σύμβασης να παρατείνει τη μίσθωση και να δίνει τη δυνατότητα εκμίσθωσης του μισθίου». Είναι διαφορετική αυτή η μίσθωση κι αυτός ο νόμος έρχεται να αξιοποιήσει τα ακίνητα του δημοσίου.

Σας είπα και χθες ότι υπάρχει μια δυσπιστία από την Αντιπολίτευση, υπάρχει δυσπιστία στους νόμους και στην ψήφιση και στην υλοποίηση των νόμων, ίσως παρασυρόμενοι αλλά και γυρίζοντας στο παρελθόν με τον τρόπο που οι ίδιοι ψήφισαν τους νόμους, οι ίδιοι νομοθετούσαν, οι ίδιοι δημιουργούσαν τους νόμους, έχοντας στο μυαλό τους ένα στόχο: ικανοποίηση κάποιων πραγμάτων, κάποιων προσώπων, κάποιων συμφερόντων.

Εδώ δίνεται η δυνατότητα σε όλους ισόνομα και ισότιμα να εκμεταλλευτούν αυτόν το νόμο προς όφελος του δημοσίου και πάντα την πρωτοβουλία των κινήσεων σ' αυτόν το νόμο την έχει το δημόσιο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ολοκληρώστε παρακαλώ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΓΟΡΑΣΤΟΣ: Σε μισό λεπτό.

Το δημόσιο είναι εκείνο το οποίο θα καθορίσει τον τρόπο, τη διαδικασία και θα είναι προς όφελος του δημοσίου, προς όφελος της αύξησης της υπεραξίας, αν θέλετε, της προστιθέμενης αξίας των ακινήτων.

Κλείνοντας, όσον αφορά τη ρύθμιση των πτηνοτροφικών μονάδων θα ήθελα να σας ρωτήσω το εξής: Συμφωνείτε ή διαφωνείτε; Θέλετε να βοηθήσουμε εκείνους τους ανθρώπους οι οποίοι έχασαν την ημερομηνία για να μπορέσουν να ρυθμίσουν τα χρέη τους, ναι ή όχι;

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ.

Ο κ. Χριστοδουλάκης έχει το λόγο.

Κύριε Χριστοδουλάκη, θα σας δώσω δεκαπέντε λεπτά αλλά σας παρακαλώ να μείνετε στο χρόνο σας γιατί ήδη κάναμε παραβίαση. Και θα δώσω σε όλους...

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, δεν έχει σημασία...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Και σε σας, κύριε Τζέκη

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Ο Κανονισμός λέει τέσσερα λεπτά το άρθρο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Κύριε Τζέκη, να μην του παραβγάλουμε τα μάτια. Έτσι δεν είναι; Οκτώ λεπτά λέει ο Κανονισμός και σας δίνω δεκαπέντε λεπτά. Κανείς Πρόεδρος ποτέ στην ιστορία εδώ δεν διπλασίαζε τους χρόνους. Σας παρακαλώ πολύ. Αυτό είναι υπέρ του Βουλευτού. Θέλω να πει τις σκέψεις του ελεύθερα, ακώλυτα αλλά τέλος πάντων να μην ξεφύγουμε και από τον Κανονισμό.

Ορίστε, κύριε Χριστοδουλάκη, έχετε το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα είναι μία μέρα σκηνοθετημένης ευεξίας για την Κυβέρνηση διότι η ελληνική οικονομία εξέρχεται της επιτήρησης έπειτα από μία τριετή διαδικασία σκηνοθετημένης απαξίωσης, την οποία επιχείρησε η Νέα Δημοκρατία για να μπορέσει να καλύψει τις υποσχέσεις της, να τις κρύψει από τον ελληνικό λαό, να μην τις πραγματοποιήσει.

Παρ' όλα αυτά όμως αυτή η θεατρική κίνηση εξόδου από την επιτήρηση στην πραγματικότητα δεν σημαίνει καμμία ουσιαστική βελτίωση ακόμα και με τα μέτρα επιδόσεων τα οποία υιοθέτησε η Νέα Δημοκρατία.

Πριν από λίγες μέρες η έκθεση των εαρινών προβλέψεων της Ευρωπαϊκής Επιτροπής η οποία διανεμήθηκε στο Κοινοβούλιο λέει ότι η Κυβέρνηση χρησιμοποίησε 0,6% του εθνικού εισοδήματος από πρόσκαιρες εισπράξεις, τις οποίες, όπως αποκαλύ-

φθηκε, είχε λάβει από τράπεζες για να στηθεί το ταμείο ασφάλισης των τραπεζοϋπαλλήλων στο οποίο η Κυβέρνηση θα έχει εξαιρετικά βεβαρυσμένες μελλοντικές υποχρεώσεις.

Σήμερα ο Τύπος αποκαλύπτει μάλιστα ότι η Κυβέρνηση συνήψε 1.000.000.000 ευρώ περίπου πιστωτική διευκόλυνση με τη γνωστή τράπεζα «JB Morgan», την ίδια εποχή που σχεδιάζονταν και μοιραζόταν το δομημένο ομόλογο των 280.000.000, πράγμα το οποίο σημαίνει άλλο 1% του εθνικού εισοδήματος. Υπήρξε μία τεχνητή ένεση στο έλλειμμα και εμφανίστηκε έτσι 2,6% ενώ διαφορετικά θα ήταν 4,2% του εθνικού εισοδήματος.

Όλα αυτά τα τεχνάσματα, όλες αυτές οι σκηνοθεσίες και όλοι αυτοί οι στατιστικοί θεατρικοί είναι απαραίτητοι στην Κυβέρνηση για να προσπαθήσει μάταια βέβαια να κρύψει την απόλυτη απραξία η οποία χαρακτηρίζει ουσιαστικά την οικονομική πολιτική τα τελευταία τρία χρόνια.

Η Κυβέρνηση παρέλαβε μία οικονομία ισχυρή, μία οικονομία που δεν είχε λύσει όλα τα προβλήματα αλλά βάδιζε ταχύτατα και δυναμικά στο δρόμο της σύγκλισης με την Ευρωπαϊκή Ένωση. Τα λέει αυτά άραγε η επιχειρηματολογία του ΠΑ.ΣΟ.Κ.; Είναι αυτά επιχειρήματα της Χαριλάου Τρικούπη; Αυτά αποτελούν συμπεράσματα της έκθεσης της Ευρωπαϊκής Επιτροπής η οποία κυκλοφόρησε πριν από τρεις μέρες και η οποία μιλά με θαυμασμό για την οικονομική πρόοδο που έκανε η Ελλάδα τα χρόνια της διακυβέρνησης του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Λέει ότι η Ελλάδα πέτυχε να φτάσει στο 85% του κατά κεφαλή εθνικού εισοδήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, πραγματοποιώντας μία αλματώδη προσπάθεια σύγκλισης, η οποία ήταν από τις πιο ισχυρές στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Την ίδια περίοδο λέει ότι ιδιαίτερα μετά το 2002 αυξανόταν η απασχόληση κατά 2% ετησίως που σημαίνει ότι προσετίθεντο στους απασχολούμενους γύρω στις ογδόντα χιλιάδες άτομα κάθε χρόνο. Και αναφέρει επίσης ότι η Ελλάδα μαζί με άλλες πέντε χώρες ήταν οι δυναμικότερες οικονομίες που σημείωσαν τέτοια σημαντική αύξηση της απασχόλησης και που δημιούργησαν τόσες πολλές θέσεις εργασίας.

Αυτά τα τρία σημαντικά επιτεύγματα είναι προφανές ότι τυραννούν τη Νέα Δημοκρατία διότι αυτή στα τριάντισι χρόνια που έχουν περάσει από το 2004 ούτε στο μικρό δαχτυλάκι αυτών των επιτευγμάτων δεν φτάνει σε κανέναν τομέα, ούτε στη σύγκλιση ούτε στην αύξηση της απασχόλησης ούτε στην ενδυνάμωση της ανταγωνιστικότητας της ελληνικής οικονομίας, η οποία σήμερα βρίσκεται πιο πίσω από τη διεθνή κατάταξη που είχε το 2003.

Χρειάζεται, λοιπόν, η Κυβέρνηση πυροτεχνήματα, τα οποία θα επισκιάσουν προσωρινά την πραγματικότητα και θα δώσουν θεατρικά μία εικόνα βελτίωσης και ευεξίας. Πιστεύω, όμως, ότι πολύ γρήγορα θα αποδειχθεί η φενάκη όλων αυτών των πειραματισμών, ότι όλα αυτά δεν είναι τίποτα, παρά μόνο μία πολύ κακότεχνη σκηνοθεσία για να κρύψει η Κυβέρνηση τα οφέλη της οικονομίας τα οποία είχαν πετύχει οι προηγούμενες κυβερνήσεις και τα οποία μπορεί να ξαναβρεί η ελληνική οικονομία, αρκεί να απαλλαγεί από τη μισαλλοδοξία της κομματικής πολιτικής, να απαλλαγεί από την ανικανότητα της διαχείρισης η οποία διακρίνει τη διακυβέρνηση της χώρας και να ξαναβρεί το δρόμο της προόδου, των πραγματικών μεταρρυθμίσεων, των διαρθρωτικών αλλαγών και της αυξημένης απασχόλησης.

Ένα τρικ το οποίο θέλει ξανά να χρησιμοποιήσει η Κυβέρνηση είναι οι τεχνητές ενέσεις στα δημοσιονομικά έσοδα και γι' αυτό έχουμε μπροστά μας αυτό το νομοσχέδιο, το οποίο έχει κατανόηση αυτήν την καταπιεστική συνταγή, κάθε δημόσια υπηρεσία να πουλάει το ακίνητο στο οποίο στεγάζεται, να δίνει τα έσοδα από την πώληση στον τακτικό προϋπολογισμό και μετά να το νοικιάζει σγκώνοντας έτσι βάρη για δεκαετίες ολόκληρες ως μη όφειλε.

Αυτό είναι διαρθρωτική πολιτική, αυτά είναι μεταρρυθμίσεις, αυτά είναι ανάπτυξη, ή αυτά είναι δουλειές του ποδαριού απλώς και μόνο για να βολευτούν μερικοί εργολάβοι και μερικοί ημέτεροι και ταυτόχρονα να καταχρεώσουμε τις δημόσιες υπηρεσίες;

Άρθρο-άρθρο αν πάρει κάποιος το νομοσχέδιο αυτό που έχουμε μπροστά μας, αποκαλύπτεται όλη αυτή η κακότεχνη σκηνοθεσία για να δημιουργηθούν οι δημοσιονομικές ενέσεις

που τόσο πολύ έχει ανάγκη η Κυβέρνηση.

Στο άρθρο 1 ομολογείτε ότι κατ' αρχάς δεν είναι καν πρόθεση της Κυβέρνησης η στέγαση των δημοσίων υπηρεσιών, δεδομένου ότι αυτό είναι ένα ενδεχόμενο, λέγοντας και ξαναλέγοντας τις διατάξεις που αναφέρει, ότι ισχύουν εφόσον η σύμβαση συνάπτεται και για τη στέγαση δημόσιας περιουσίας.

Στο άρθρο 2 προβλέπεται ότι μπορεί να συναφθεί όρος για την υποχρεωτική επαναγορά του ακινήτου από το δημόσιο στο τέλος της μίσθωσης, πράγμα το οποίο σημαίνει ότι όχι μόνο θα επιβαρυνθεί επί δεκαετίες -που μπορεί να φθάνουν και τα ενενήντα εννέα έτη- το δημόσιο πληρώνοντας το ενοίκιο του ακινήτου το οποίο έχει στην ιδιοκτησία του, αλλά θα υποχρεωθεί να το ξαναγοράσει σε πολύ υπέρτερη τιμή όταν βαρεθεί να το αξιοποιεί ο εργολάβος.

Το άρθρο 3 εισάγει έναν ανεπίτρεπτα μεγάλο επενδυτικό κίνδυνο στις εταιρείες επενδύσεων ακίνητης περιουσίας με το να διευρύνει την έννοια του ενεργητικού, με το να δίνει τη δυνατότητα να δανείζονται ως 50% του διευρυμένου ενεργητικού από το 25% του ορίου που ήταν σήμερα, όπως επίσης δίνοντάς τους τη δυνατότητα να επενδύουν όχι σε κινητές εμπορεύσιμες αξίες σε διεθνείς και πιστοποιημένες αγορές, αλλά σε κάθε μέσο χρηματαγοράς, το οποίο μπορεί να είναι οτιδήποτε, όπως για παράδειγμα τα περιφημα δομημένα ομόλογα τα οποία μήνες τώρα αποτελούν το καθημερινό σκάνδαλο της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας.

Και παρεμπιπτόντως επειδή μπαίνει σε θέματα τα οποία δεν έχουν καμία σχέση με αυτά ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας, να αναφέρω ότι αυτές οι ανταλλαγές ομολόγων που έγιναν το 2001 ήταν απόλυτα αναγκαίες πράξεις προκειμένου να χαλιναγωγήσουν μία ξέφρενη ανάπτυξη του γιέν εκείνη την περίοδο, η οποία δημιουργούσε κινδύνους να εκτιναχθεί το δημόσιο χρέος λίγους μήνες μετά την ένταξη της χώρας μας στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση. Και ήταν αναγκαία η κίνηση αυτή η οποία έγινε το 2000 και το 2001, προκειμένου να αποφευχθεί η τρομακτική επιβάρυνση σε μία σειρά από δάνεια τα οποία είχαν κάνει πάλι οι ίδιοι που διαχειρίζονται και σήμερα το δημόσιο χρέος την άστατη περίοδο 1990-1993, οπότε πραγματοποίησαν δεκάδες δάνεια σε γιέν με έναν απερίσκεπτο και επιπόλαιο τρόπο επιβαρύνοντας διαχρονικά την ελληνική οικονομία.

ΠΕΤΡΟΣ ΔΟΥΚΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Ψέματα, κύριε συνάδελφε. Θα απαντήσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Σας παρακαλώ, μην κάνετε διακοπές.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ: Τα γνωρίζετε πάρα πολύ καλά και εσείς ήσασταν τότε ανάμεσα σε αυτούς οι οποίοι είχαν την ευθύνη της δημοσιονομικής διαχείρισης και οι σημερινοί σας συνεργάτες επίσης. Για να διορθώσουν τα δικά σας κακώς κείμενα και τις δικές σας βαρύτερες συνέπειες στο δημόσιο δανεισμό, υποχρεώθηκαν οι τότε υπεύθυνοι του Υπουργείου Οικονομικών να πραγματοποιήσουν αυτές τις ανταλλαγές, οι οποίες βεβαίως καμμία απολύτως σχέση δεν έχουν ούτε με δομημένα ομόλογα, ούτε με ασφαλιστικά ταμεία, ούτε με κανέναν είδους πρακτική, την οποία και σήμερα τόσο επιπόλαιο, απερίσκεπτα, ανεύθυνα και επιβαρυντικά για τα ασφαλιστικά ταμεία εφαρμόζετε.

Έρχομαι τώρα και σε άλλα άρθρα. Με το άρθρο 5 του νομοσχεδίου δένετε τα χέρια σε μια δημόσια υπηρεσία, η οποία κρίνει ότι ενδεχομένως αυτό το πρόγραμμα το οποίο της επιβάλλετε να κάνει να πουλήσει και μετά να νοικιάσει σε αυτό το οποίο πούλησε δεν τη συμφέρει, θέλει να λύσει τη σύμβαση. Και εδώ δημιουργείτε μία εξαιρετικά ετεροβαρή, επαχθή δέσμευση της δημόσιας υπηρεσίας να μην μπορεί να το κάνει.

Με το άρθρο 8 ανοίγετε πόρτες και παράθυρα σε περιπέτειες. Ακούστε να δείτε τι λέτε. Δίνετε τη δυνατότητα ένας φορέας που πουλάει το ακίνητό του να συστήσει μια εταιρεία και η εταιρεία αυτή να μπορεί μετά να εκδίδει ομόλογα. Μα, είναι δυνατόν; Εδώ εταιρικά ομόλογα επιτρέπεται να εκδίδουν εταιρείες, οι οποίες είναι εισηγμένες σε διεθνείς αγορές, έχουν μεγάλη εμπειρία, έχουν ειδικές υπηρεσίες που τα κανονίζουν αυτά. Και αυτές εδώ οι εταιρείουλες, οι οποίες θα πουλήσουν

ένα ακίνητο στη Μυτιλήνη, άλλο ένα στο Ρέθυμνο και ένα άλλο στην Αρκαδία να πάνε και θα αρχίσουν να βγάζουν εταιρικά ομόλογα; Εγώ πιστεύω ότι δυναμιτίζετε κάθε προσπάθεια σοβαρής και χρηστής δημοσιονομικής διαχείρισης με αυτό το άρθρο και ανοίγετε τον ασκό του Αιόλου σε κάθε είδους τυχονομικές και τυχαίες κινήσεις.

Άρθρο 11. Από πού και ως πού η πρόσδοδος από την πώληση περιουσίας η οποία είναι μία εφάπαξ οικονομική διαχείριση, εγγράφεται στα τακτικά έσοδα του προϋπολογισμού όπως περιγράφει το άρθρο 11; Και αν είναι τακτική η διαδικασία διαχείρισης, γιατί χρειάζεσθε τη διϋπουργική επιτροπή αποκρτικοποιήσεων; Για να κάνετε από τη μια μεριά ταχύτατες και γρήγορες αναθέσεις χωρίς να έχετε πλήρεις διαγωνιστικές διαδικασίες και από την άλλη μεριά να το εισάγετε ως έσοδο στην τακτική διαχείριση.

Έρχομαι στο άρθρο 13, το οποίο απαλλάσσει από την υποχρέωση καταβολής φόρου τις εμπλεκόμενες εταιρείες. Για ποιο λόγο; Γιατί θέλετε να δημιουργήσετε δεκάδες εταιρείες, πολλές από τις οποίες θα είναι Ν.Π.Ι.Δ., τα οποία δεν θα καταβάλουν φόρο; Δεν αντιλαμβάνεστε ότι με τον τρόπο αυτό δίνετε κίνητρα σε διάφορες κατηγορίες ενδιαφερομένων οργανισμών -άλλοι εποπτεύονται από το Υπουργείο και άλλοι δεν εποπτεύονται- να μπαίνουν σε διαδικασίες να αγοράζουν και να πουλούν ακίνητα, τα οποία θα φοροδιαφεύγουν και μπορεί να τα αξιοποιούν για άλλους λόγους; Δεν μπορώ να καταλάβω τη σκοπιμότητα αυτού του άρθρου.

Άρθρο 17. Σας είπα εδώ ότι εισάγετε κινδύνους πιστωτικούς στη διαχείρισή τους και πρέπει να αποσυρθεί.

Το άρθρο 19 δυστυχώς δεν το διορθώνετε. Περίμενα ότι θα ανταποκριθείτε στις επισημάνσεις τις οποίες σας κάναμε. Έτσι όπως παραμένει το άρθρο 19 είναι ένα επικίνδυνο άρθρο. Αποδείξατε τα τρία τελευταία χρόνια ότι καμμία σχέση δεν έχετε με τον ποιοτικό έλεγχο, αφού η Επιτροπή Λογιστικής Τυποποίησης και Ελέγχου, η οποία απετέλεσε μία πρωτοποριακή θεσμοθέτηση το 2003 για τα δεδομένα της χώρας μας και την οποία τότε εσείς είχατε αποφύγει να στηρίξετε, τώρα την δένετε χειροπόδα και την καθιστάτε δέσμο όργανό σας με την πλειοψηφία του διοικητικού συμβουλίου, την οποία ορίζετε στο Σ.Π.Ε., στο Συμβούλιο Ποιοτικού Ελέγχου και ουσιαστικά την έχετε έτσι και αλλιώς θεσμικά ακρωτηριάσει, αφού κανέναν ποιοτικό έλεγχο δεν έκανε τα τελευταία τρία χρόνια.

Σχετικά με το άρθρο 20. Σας είπαμε ότι είναι θεμιτή κίνηση, αλλά με την προϋπόθεση ότι θα αναλάβει το βάρος της ρύθμισης ο τακτικός προϋπολογισμός και όχι το Ι.Κ.Α., πράγμα το οποίο και σήμερα αρνείστε να κάνετε. Τα ασφαλιστικά ταμεία δεν φτάνει σε τίποτα για να φέρουν το βάρος των συνεπειών της δικής σας ανύπαρκτης και ανεύθυνης πολιτικής, διότι εσείς ευθύνεστε για όλη αυτήν την επιχειρηματική καθίζηση την οποία υπέστησαν οι πτηνοτροφικές επιχειρήσεις με τη δυσφήμιση που κάνατε στην πτηνοτροφική παραγωγή της χώρας μας πριν από ενάμιση χρόνο.

Έρχομαι τέλος στην τροπολογία που φέρνετε για τη Διεθνή Έκθεση και κλείνω μ' αυτό, κύριε Πρόεδρε. Πρώτα απ' όλα το πρώτο μέρος της τροπολογίας που αφορά τη Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης είναι απαράδεκτο. Έχει ξανάρθει, έχει καταγγελθεί και έχει αποσυρθεί. Εσείς αντί να κάτσετε να συνηνοηθείτε με τους εργαζόμενους και με τους εκπροσώπους τους, ξαναφέρετε τα ίδια πράγματα δημιουργώντας ακριβώς τα ίδια προβλήματα. Για τους ίδιους ακριβώς λόγους λοιπόν πρέπει να αποσυρθεί και σήμερα.

Έρχομαι τώρα στο δεύτερο θέμα της τροπολογίας όπου θεσπίζεται ένα επίδομα εξόδων κίνησης για τους υπαλλήλους του Υπουργείου Μακεδονίας-Θράκης. Δεν κατανοώ πώς το ρυθμίζετε αυτό. Είναι μισθολογική διάταξη αυτή που φέρνετε; Αν είναι μισθολογική διάταξη, πρέπει να αναλαμβάνετε ρητά την υποχρέωση ότι καλύπτεται από τον τακτικό προϋπολογισμό και πρέπει να αναφέρετε επίσης και σε ποιες μισθολογικές κλίμακες αναφέρεται, πού προστίθεται, πώς μπαίνει και πώς φορολογείται το επίδομα αυτό που θα τους δώσετε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Εάν δεν είναι μισθολογική διάταξη και σκοπεύετε να προχωρήσετε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Κύριε Χριστοδουλάκη, ολοκληρώστε, σας παρακαλώ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ: ...σας λέω ότι έχει ειδική προς τούτο πρόβλεψη, αλλιώς είναι νομικά αβάσιμο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Κύριε Χριστοδουλάκη, τελειώστε, παρακαλώ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ: Η ρύθμιση του Γενικού Λογιστηρίου -και τελειώνω, κύριε Πρόεδρε- αναφέρει ότι επιφέρεται δαπάνη περίπου 300.000 ευρώ η οποία ποιον βαρύνει; Βαρύνει τον κρατικό προϋπολογισμό; Βαρύνει τα έξοδα του ταμείου; Βαρύνει τον ειδικό λογαριασμό;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστούμε, κύριε Χριστοδουλάκη.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ: Εάν δεν τα διευκρινίσετε αυτά, δεν έχει καμμία νομική αξία και καμμία πραγματική σκοπιμότητα...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστούμε, κύριε Χριστοδουλάκη.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ: Για όλους αυτούς τους λόγους...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Κύριε Χριστοδουλάκη, συμφωνήσατε, παρακαλώ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ: ...το νομοσχέδιο δεν έχει καμμία πραγματική αξία.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Κύριε Χριστοδουλάκη, συμφωνήσαμε κάτι. Σας παρακαλώ πάρα πολύ. Σας δίνω διπλό χρόνο.

Ο κ. Τζέκης έχει το λόγο.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Έχουμε και τις τροπολογίες. Οι τροπολογίες θα πάνε μετά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ελάτε τώρα, ξέρετε καλά πώς συζητούνται οι τροπολογίες, το ξέρετε καλύτερα από μένα. Ορίστε, κύριε Τζέκη, έχετε το λόγο.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Όχι μαζί. Στα οκτώ λεπτά μαζί;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Δεν είναι οκτώ, είναι δεκαπέντε. Έδωσα δεκαπέντε λεπτά. Είναι πρωτοφανές αυτό. Δεν νομίζω να υπήρξε ποτέ Πρόεδρος που να έδωσε διπλό χρόνο. Σας παρακαλώ τώρα, κύριε Τζέκη, μη με φέρνετε σε δύσκολη θέση. Ξέρετε ότι τιμώ και εσάς και το κόμμα σας. Παρακαλώ πάρα πολύ, μη με φέρνετε σε δύσκολη θέση να φωνάζω και να υψώνω τους τόνους.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Ο Κανονισμός λέει για τέσσερα λεπτά κατ' άρθρο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Σας παρακαλώ, ξέρετε τον Κανονισμό. Μετρήστε τα να δείτε τι σας δίνω.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Είναι είκοσι άρθρα. Επί τέσσερα πόσο μας πάει;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Κύριε Τζέκη, οκτώ συν τέσσερα ίσον δώδεκα. Σας δίνω δεκαπέντε.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Έχει και άλλα όμως. Οι τροπολογίες; Είκοσι λεπτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ελάτε τώρα, έτσι συνέβαινε πάντοτε στη Βουλή. Αντί για οκτώ σας έδιναν εννιά, άντε εννιάμισι, δεν σας έδιναν ποτέ δεκαπέντε λεπτά.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Άκουσα από τον εισηγητή της Πλειοψηφίας να επιχαιρεί γιατί -λέει- ο κ. Αλμούνια και η Ευρωπαϊκή Ένωση μας έβγαλαν έξω από την επιτήρηση. Χαράς ευαγγέλια για το λαό! Πρέπει να πάρει καινούργια πορτοφόλια, μεγαλύτερα, γιατί τώρα πλέον θα ανοίξει το θησαυροφυλάκιο και θα δοθούν χρήματα στους εργαζόμενους και τα λαϊκά στρώματα.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, αυτή η επιτήρηση είναι συνεχής και διαχρονική και αφορά μόνο τα δικαιώματα των εργαζομένων και των λαϊκών στρωμάτων γιατί με επιτήρηση και χωρίς επιτήρηση έχουμε πραγματική μείωση του εργατικού λαϊκού εισοδήματος. Παράλληλα έχουμε μεγάλη αύξηση της ακρίβειας που πλήττει τα λαϊκά στρώματα, έχουμε τη μεγάλη αύξηση των εξόδων της μέσης λαϊκής οικογένειας στα έξοδα για την υγεία και

για την παιδεία. Τώρα τελείωσαν οι εξετάσεις για τα πανεπιστήμια και οι οικογένειες ξέρουν πάρα πολύ καλά τι έχουν ξοδέψει μέσα από τα φροντιστήρια και τι πληρώνουν για τα παιδιά τους που φοιτούν στα Α.Ε.Ι. και στα Τ.Ε.Ι..

Ξέρουμε ότι το 20% του πληθυσμού ζει κάτω από το όριο της φτώχειας, ότι ένα άλλο 20% είναι στα όρια της φτώχειας. Επομένως η επιτήρηση για τα δικαιώματα του λαού είναι διαχρονική και συνεχής και αυτό γιατί; Διότι την ίδια ώρα ενισχύεται η ανταγωνιστικότητα και η επιχειρηματικότητα, όπως επιτάσσει η απόφαση της Λισαβόνας που έχουν συμφωνήσει όλες οι κυβερνήσεις. Έχουν συμφωνήσει δηλαδή ότι πρέπει να ληφθούν μέτρα που θα διευκολύνουν την αύξηση της κερδοφορίας των επιχειρηματικών ομίλων.

Δυστυχώς αυτή είναι η πραγματικότητα την οποία ζει στο πετσί του ο ελληνικός λαός. Η αντίθεση εργασίας-κεφαλαίου υπάρχει και οξύνεται και πιστεύουμε ότι ο λαός μπροστά στις εκλογές θα βγάλει χρήσιμα συμπεράσματα ποιους πρέπει να αποδυναμώσει.

Είναι φανερό βέβαια ότι και η σημερινή Κυβέρνηση αξιοποιεί την πλειοψηφία της για να ευνοήσει τους μεγάλους επιχειρηματικούς ομίλους, δηλαδή τους κεφαλαιοκράτες.

Πρέπει, λοιπόν, να τους αποδυναμώσει και να ενδυναμώσει το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, που πραγματικά, με πολιτική συνέπεια λόγων και έργων, δίνει τη μάχη και μέσα στη Βουλή, αλλά πολύ περισσότερο εκτός Βουλής μαζί με τον ίδιο το λαό.

Συγκεκριμένα, απόδειξη για την ενίσχυση των επιχειρηματικών ομίλων, των επενδυτικών εταιρειών, είναι το παρόν νομοσχέδιο, για το οποίο συζητάμε.

Έτσι, λοιπόν, με το άρθρο 1 τι γίνεται; Μας λένε ότι υπάρχουν αυτές οι συμβάσεις και ο κάθε επιχειρηματικός όμιλος, που θα επενδύσει στα ακίνητα που ξεπουλάει η Κυβέρνηση και ανήκουν στο δημόσιο, θα αποφασίσει ποια τον συμφέρει. Θα μπορεί, δηλαδή, για πενήντα, εξήντα μέχρι και ενενήντα εννέα χρόνια να παίρνει αυτήν την τεράστια περιουσία από το δημόσιο.

Άρθρο 2: Λέγεται συνεχώς –και ακούστηκε και σήμερα από τον εισηγητή της Πλειοψηφίας– ότι με αυτόν τον τρόπο θα μειωθούν τα έξοδα του δημοσίου. Δεν θα υπάρχουν έξοδα επίσκεψης, συντήρησης κ.λπ.. Το τονίσαμε και επί της αρχής, το είπαμε και στην επιτροπή, το λέμε και σήμερα.

Εάν διαβάσουμε την παράγραφο 1 του άρθρου 2 εκεί λέει ότι ο εκμισθωτής με δαπάνες και φροντίδες του αναλαμβάνει τον εξοπλισμό του ακινήτου, την επισκευή του, τη συντήρησή του, αλλά και παροχή διαφόρων υπηρεσιών. Αυτά, λέει μέσα το άρθρο, ή θα τα βάλει επιπλέον, για να τα εισπράξει από το δημόσιο, που θα μισθώσει αυτό το ακίνητο, ή θα το συμπεριλάβει μέσα στο μίσθωμα.

Αν κάνετε, λοιπόν, έναν υπολογισμό, θα δούμε και θα δείτε όλοι –και θα παρατηρήσει και ο ελληνικός λαός– ότι πραγματικά το ελληνικό δημόσιο θα πληρώσει πολύ περισσότερα από την εκμίσθωση των δικών του ακινήτων, που θα εκχωρήσει στους ιδιώτες. Θα ακριβοπληρώσει, δηλαδή, το μίσθωμα κάθε μήνα.

Επίσης, στο άρθρο 2, παράγραφος 2 παρατηρείται το εξής: Έχει το δικαίωμα και την υποχρέωση –ανάλογα με το τι θα λέει μέσα η σύμβαση– να επαναγοράσει το ακίνητο. Δηλαδή, ακίνητο, το οποίο έχει σήμερα στην κυριότητά του, είναι ιδιοκτησία του, θα το δώσει, για να το μισθώσει και μετά να το αγοράσει πάλι. Ποιος κερδίζει από αυτό; Απλά πράγματα, κατανοητά, για να καταλαβαίνει και ο κάτοικος του τελευταίου χωριού της χώρας, ότι εδώ γίνεται ένα πλιάτσικο μιας τεράστιας ακίνητης περιουσίας, που ανήκει στον ίδιο το λαό.

Το άρθρο 3 αναφέρεται στη σύναψη και εκτέλεση των συμβάσεων και μάλιστα, κατά παρέκκλιση κάθε νόμου, που υπάρχει. Ξέρετε τι λέτε εδώ; Να σας εξουσιοδοτήσουμε να γίνει παρέκκλιση όλης της νομοθεσίας, για να έχετε λυμένα τα χέρια και να κάνετε ό,τι θέλετε. Ε, αυτό δεν πρόκειται να γίνει, τουλάχιστον από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας. Και αυτό λέμε και προς τον ελληνικό λαό, που παρακολουθεί. Εσείς θέλετε να πλιατσικολογήσουν όλοι οι μεγάλοι επιχειρηματικοί όμιλοι παρά την κείμενη νομοθεσία και ζητάτε από εμάς να σας δώσουμε το

«να». «Όχι» θα εισπράξετε από εμάς και πιστεύω και από τον ελληνικό λαό.

Το άρθρο 5 μιλάει για τις συμβάσεις. Και ξέρετε; Καμμία σύμβαση δεν θα περάσει από καμμία επιτροπή της Βουλής, από την Ολομέλεια της Βουλής, για να δούμε τι όρους θα κλείσει η διυπουργική επιτροπή κατά παρέκκλιση της νομοθεσίας. Δηλαδή, τι θέλετε; Να πιστέψουμε ότι εσείς δουλεύετε υπέρ της διαφάνειας; Όχι. Αδιαφανείς συμβάσεις, γιατί πραγματικά η σύμβαση θα περικλείει τους όρους που θα επιβάλουν τα επιχειρηματικά συμφέροντα.

Άρθρο 6: Εδώ γίνεται το εξής: Μπορούν να ενεχυράζονται και να εκχωρούνται κατά τις διατάξεις του Αστικού Κώδικα όλα αυτά τα ακίνητα. Πείτε μας και λίγα περισσότερα. Δηλαδή, τι θέλετε να μας πείτε με αυτό; Ότι αυτός που θα το πάρει, μπορεί να το κάνει ύστερα ό,τι θέλει; Τι γίνεται; Συγκεκριμένα πράγματα.

Άρθρο 7: Ό,τι ισχύει για την ακίνητη περιουσία, που υπάρχει στη χώρα μας, θα ισχύει και για τα ακίνητα, που έχει το ελληνικό δημόσιο στο εξωτερικό. Δηλαδή, ολόκληρες πρεσβείες, κτήρια μπορεί να τα πουλάει και από εκεί να τα μισθώνει. Και ό,τι άλλο έχει.

Άρθρο 8: Προβλέπει κοινές εταιρείες δημοσίου με ιδιώτες. Λέει μέσα το άρθρο ότι μπορεί αυτή η εταιρεία να εκδίδει και ομόλογα.

Καθαρός τζόγος πλέον. Και θέλει τώρα να πιστέψουμε η Κυβέρνηση ότι προασπίζεται τα συμφέροντα του ελληνικού δημοσίου. Βέβαια, όταν τα ταυτίζει με το συμφέρον του επιχειρηματία, τέτοιες διατάξεις θα έχει το παρόν νομοσχέδιο.

Με το άρθρο 12 η Εταιρεία του Ελληνικού Δημοσίου θα εκδίδει τους κανονισμούς, κανονισμοί που βέβαια θα είναι κομμένοι και ραμμένοι και πάλι στα μέτρα των επιχειρηματικών ομίλων, διαφορετικά γιατί να έρθουν να επενδύσουν; Αυτό είπε και ο κύριος Υπουργός χθες, δηλαδή ότι πρέπει να διευκολύνουμε τους επιχειρηματικούς ομίλους, ιδίως τις επενδυτικές εταιρείες του εξωτερικού, για να έρθουν να επενδύσουν, να αγοράσουν, δηλαδή, την περιουσία που ανήκει στο λαό.

Με το άρθρο 13 γίνεται αυτό που είπα προηγουμένως, δηλαδή ότι συνεχώς δίνονται παροχές και φοροαπαλλαγές. Τι λέει το άρθρο 13; Φοροαπαλλαγή από το εισόδημα λόγω ηλικίας. Δεν θα έχει τέλος ή εισφορά ή άλλη επιβάρυνση υπέρ του δημοσίου ή τρίτων. Δεν θα πληρώσει ειδικό φόρο επί των ακινήτων. Αυτά, δηλαδή, δεν είναι απώλειες εσόδων του ελληνικού δημοσίου; Από πού θα αντικατασταθούν; Στην προκειμένη περίπτωση θα τα πάρετε από τους εργαζόμενους, από τα άλλα λαϊκά στρώματα, είτε με την άμεση φορολογία είτε ιδίως με την έμμεση φορολογία. Και δείγματα γραφής έχει δώσει αυτή η Κυβέρνηση. Την αντιλαϊκότητα της έμμεσης φορολογίας την είδαμε. Αύξηση του Φόρου Προστιθέμενης Αξίας, αύξηση στα φθηνά ταγάρια, στα καύσιμα κ.λπ.. Αυτά είναι λιφτά που πληρώνει ο ελληνικός λαός μέσω της έμμεσης και άμεσης φορολογίας, για να έχετε μεγάλες φοροαπαλλαγές προς τους μεγάλους επιχειρηματικούς ομίλους, κάτι που έχει γίνει και στο παρελθόν. Ακόμα και για τα αμοιβαία κεφάλαια της ακίνητης περιουσίας το 1999 μεγάλες φοροαπαλλαγές έκανε η τότε κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Τι θα κάνετε; Έχετε τα μόνιμα υποζύγια, που είναι οι εργαζόμενοι, τα άλλα λαϊκά στρώματα και έχετε για τους επιχειρηματικούς ομίλους, ένα φορολογικό παράδεισο, δήθεν για να κάνουν επενδύσεις;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΣΑΚΛΙΔΗΣ: Τώρα είναι λίγο χειρότερα.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Ο ένας δίνει μαθήματα στον άλλο και ως καλύτερος μαθητής θα ξεπεράσει το δάσκαλο.

Στο άρθρο 14 τι μας λέτε; Ότι ο Υπουργός θα είναι εκείνος που θα καθορίζει τα πάντα, δηλαδή να εξουσιοδοτήσουμε το Υπουργείο με υπουργικές αποφάσεις να κάνει ό,τι θέλει. Ε, όχι, κύριοι! Τότε ποιο το νόημα της Βουλής, του ναού της δημοκρατίας, για να μην πω κανένα άλλο επίθετο για τη Βουλή; Τη Βουλή τη θέλετε μόνο να επικύρωση της πολιτικής σας, που πραγματικά είναι συνέχεια μιας πολιτικής στήριξης των μεγάλων συμφερόντων.

Το άρθρο 17 αφορά τις ανώνυμες εταιρείες επενδύσεων. Είπαμε και επί της αρχής ότι μια σειρά από διατάξεις είναι διευ-

κόλυση αυτών των εταιρειών, των τραπεζών που έχουν μεγάλα αποθέματα στα ταμεία τους, για να αυξηθεί και το δάνειό τους και έτσι να δοθούν κίνητρα για να μπορέσουν με καλύτερους όρους να αγοράσουν αυτήν την τεράστια λαϊκή περιουσία, τα ακίνητα.

Να πούμε τώρα και για το άρθρο 19. Υπάρχει ένα ζήτημα με το συγκεκριμένο άρθρο. Μας λέτε ότι με αυτήν την Επιτροπή Πιστοποίησης και Ελέγχου, τα λογιστικά πρότυπα έχουν εφαρμοστεί -όλα αυτά τα έχουμε πει, τα έχουμε ξαναπεί- και θα υπάρξει ένας καλός ποιοτικός έλεγχος. Μέχρι στιγμής βέβαια δεν έχει γίνει στα πλαίσια τα δικά μας. Γνωρίζουμε όλοι ότι και διεθνώς ποιοτικοί έλεγχοι δεν μπορούν να γίνουν, διότι εκείνος ο οποίος μπορεί να εξαγοράσει και τον ελεγκτή, τον εξαγοράζει. Είπε ο εισηγητής της Πλειοψηφίας ότι στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής δήθεν υπάρχουν ελεγκτικοί μηχανισμοί ακέραιοι. Και όμως, εκεί είναι που υπάρχουν τα μεγάλα πολιτικά, οικονομικά σκάνδαλα μεταξύ ελεγκτικών μηχανισμών και επιχειρηματικών ομίλων, που ελέγχονται.

Με την αντικατάσταση του άρθρου 5 καταργείται η διάταξη με την οποία προβλεπόταν η διαπάνη της διενέργειας του ποιοτικού ελέγχου να επιβαρύνει την εταιρεία που έπρεπε στο δείγμα. Προτείνει η διαπάνη να επιβαρύνει τον προϋπολογισμό της υπηρεσίας. Γιατί; Λέει ότι εάν γίνει ο έλεγχος μετά από αίτημα του φορέα, μόνο τότε θα βαρύνει το φορέα, ενώ εμείς λέμε ότι η διαπάνη θα πρέπει να συνεχίσει να επιβαρύνει την εταιρεία που ελέγχεται.

Γιατί δηλαδή να είναι στον προϋπολογισμό της συγκεκριμένης επιτροπής έλεγχου.

Έχουμε πει αρκετά και μας είχε δοθεί και η δυνατότητα μέσα στην επιτροπή να ακούσουμε και τους ελεγκτές εκεί με τις τιμές, όπου παίζεται και ένα παιχνίδι. Εμείς θέλουμε να υπάρχει ο έλεγχος προς τις επιχειρήσεις, αλλά ένας έλεγχος που θα είναι ουσιαστικός, που δεν θα έχει τις δοσοληψίες που βλέπουμε και μέχρι τώρα, μέσα από την κεφαλαιαγορά και το χρηματιστήριο. Δεν βλέπετε ότι ακόμα με τη μεγάλη ληστεία που έγινε στο χρηματιστήριο έχουν θησαυρίσει επιχειρηματικοί όμιλοι που δεν έχουν ελεγχθεί και όσοι έχουν ελεγχθεί απαλλάσσονται ή δεν απαλλάσσονται ακόμα και από τα δικαστήρια. Δεν βλέπετε τι έχει γίνει; Βέβαια ο ελληνικός λαός βγάζει και χρήσιμα συμπεράσματα.

Η Επιτροπή Λογιστικής Τυποποίησης πιστεύουμε ότι μπορεί να παίξει το ρόλο της, αλλά δεν μπορεί να το κάνει με αυτόν τον ασφυκτικό εναγκαλισμό που τον έχει κάθε κυβέρνηση.

Διαμαρτυρήθηκε ο εισηγητής της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης ότι ελέγχεται από την Κυβέρνηση. Τα επτά μέλη όταν ψήφισε το σχετικό νόμο το Π.Α.Σ.Ο.Κ δεν τα όριζε η Κυβέρνηση; Η Κυβέρνηση τα όριζε. Τότε έλεγχος ασφυκτικός από το Υπουργείο προς την επιτροπή για να μη γίνεται όπως πρέπει να γίνει ο έλεγχος και εμείς θέλουμε να υπάρχει έλεγχος, αλλά δυστυχώς τα πλαίσια που υπάρχουν είναι ασφυκτικά υπέρ των επιχειρηματικών ομίλων.

Έρχομαι στο άρθρο 20 και είπαμε στην αρχή ότι το πρώτο μέρος για την επιδότηση του 12% επί του κόστους της μισθοδοσίας θα συμφωνήσουμε. Δεν μπορούμε να συμφωνήσουμε στο δεύτερο μέρος, εκεί που αφορά τις ασφαλιστικές εισφορές. Δηλαδή αυτοί οι επιχειρηματίες οι πτηνοτρόφοι, έχουν παρακρατήσει τις εισφορές εργοδοτικές, αλλά και των εργαζομένων, δεν τις είχαν αποδώσει, και τώρα εσείς έρχεστε και λέτε προς το Ι.Κ.Α. θα τα πάρεις σε έντεκα χρόνια. Και το Ι.Κ.Α. τι θα κάνει; Είναι γνωστές οι ανακοινώσεις ότι δεν έχει να πληρώσει τις συντάξεις και ότι δανείζεται. Αυτή την πολιτική θέλετε για τα ασφαλιστικά ταμεία; Γι' αυτήν την πολιτική κόπτεστε όταν λέτε πως θα ενισχύσετε τα ασφαλιστικά ταμεία; Δυστυχώς η πράξη δείχνει ότι εσείς όπως και οι προηγούμενες κυβερνήσεις το μόνο που κάνετε είναι να φορτώνετε τα πάντα στα ασφαλιστικά ταμεία μέσω δανεισμού και όχι μέσα από τις βασικές υποχρεώσεις που έχει το κράτος.

Κύρια Πρόεδρε, τελειώνω με τις δύο τροπολογίες. Η μία τροπολογία αφορά τους εργαζόμενους στη Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης, τότε που διασπάστηκε η ενιαία εταιρεία. Πιστεύουμε ότι γίνεται μια τακτοποίηση μιας ανισότητας που υπάρχει.

Με την παράγραφο 1 δεν μπορούμε παρά να συμφωνήσουμε. Όμως υπάρχει και η παράγραφος 2, που μιλάει για τα πάγια έξοδα του Υπουργείου Μακεδονίας-Θράκης. Εδώ για τις 300.000 ευρώ δίνει επιχορήγηση ο κρατικός προϋπολογισμός προς το Υπουργείο Μακεδονίας-Θράκης. Γιατί πρέπει να νομοθετήσουμε ειδικά γι' αυτό; Ξέρουμε ότι τα οδοιπορικά σε όλα τα Υπουργεία πληρώνονται και θέλουμε να μας δώσετε εξηγήσεις πάνω σ' αυτό.

Όσον αφορά την άλλη τροπολογία που αφορά το δικαίωμα απόσπασης από τις δημόσιες επιχειρήσεις στο δημόσιο είναι ένα ζήτημα που μπορεί να γίνεται, αλλά ξέρετε υπάρχει και μία αξιοποίηση από τη ρουσφετολογική πλευρά να πληρώνεται από το φορέα που πηγαίνει, αλλά να δούμε τις εργασιακές αλλαγές αν τυχόν γίνονται.

Όσον αφορά την παράγραφο 2 της ίδιας τροπολογίας δεν μπορούμε να την αποδεχθούμε ότι ο πρόεδρος ή ο διευθύνων σύμβουλος ή μέλος διοικητικού συμβουλίου δημόσιας επιχείρησης, μπορεί συγχρόνως να είναι πρόεδρος ή διευθύνων σύμβουλος ή μέλος διοικητικού συμβουλίου συνδεδεμένου με αυτήν, δημοσίων επιχειρήσεων έστω και αν μπαίνει χωρίς καμία πρόσθετη αμοιβή ή αποζημίωση. Γιατί να υπάρχει αυτή η πολυθεσία; Δεν υπάρχουν άλλοι ικανοί να διοικήσουν άλλες θυγατρικές εταιρείες των δημοσίων οργανισμών ή και εταιρειών; Δεν μπορούμε να συμφωνήσουμε σ' αυτό;

Καταλαβαίνετε, λοιπόν, δεν μπορούμε να ψηφίσουμε τα άρθρα. Όλα τα καταψηφίζουμε και πιστεύουμε ότι μπορεί και πρέπει να βγάλει συμπεράσματα ο ελληνικός λαός και μέσα από αυτό το νομοσχέδιο που είναι πολύ σημαντικό, γιατί μια τεράστια ακίνητη περιουσία του δημοσίου ανεκτίμητης αξίας παραδίδεται, εκχωρείται στους μεγάλους επιχειρηματικούς, επενδυτικούς ομίλους για να αυξήσουν την κερδοφορία τους και να πληρώσει πολύ μεγαλύτερες δαπάνες στο μίσθωμα, που θα έχει το ίδιο το δημόσιο.

Σας επαναλαμβάνω: Ενώ βλέπουμε πως οι προσωπικές και οι οικογενειακές σας περιουσίες, σε ακίνητα, πολλαπλασιάζονται, εσείς εκχωρείτε στους ιδιώτες την ακίνητη περιουσία του δημοσίου. Αυτή είναι λαϊκή περιουσία, μπορεί να αξιοποιηθεί από το δημόσιο προς όφελος, όμως, του ίδιου του λαού. Και στη συγκεκριμένη περίπτωση δεν έχει γίνει καμμία καταγραφή της ακίνητης περιουσίας. Δίνεται μια προθεσμία στην Κ.Ε.Δ. έξι μηνών για να την καταγράψει, αλλά δεν υπάρχει συγκεκριμένος σχεδιασμός για τις στεγαστικές ανάγκες του δημοσίου. Εδώ νομοθετείτε καθ' υπόδειξη και απαίτηση του κεφαλαίου.

Ευχαριστώ, κύρια Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ, κύρια συνάδελφε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι από τα άνω δυτικά θεωρεία παρακολουθούν τη συνεδρίασή μας, αφού πρώτα ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» με θέμα: «Οι Έλληνες στη Διασπορά 15ος-21ος αι.», καθώς και στους λοιπούς χώρους του Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων, είκοσι εννέα μαθητές και μαθήτριες και τρεις συνοδοί-δάσκαλοι από το 5ο Δημοτικό Σχολείο Αιγίου.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Ιωάννης Δραγασάκης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ: Κύρια Πρόεδρε, η συζήτηση έχει γενικευτεί και έχουν προκύψει και θέματα πέραν του νομοσχεδίου, τα οποία ετέθησαν εδώ. Θα προσπαθήσω, στο χρόνο που έχω, να αναφερθώ σε όσα γίνεται περισσότερα.

Κατ' αρχάς, σήμερα έχουμε μια καινούργια πληροφορία που αφορά, κύρια Υπουργέ, ένα δάνειο που, κατά την εφημερίδα «ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ», έχει συναφθεί με την «JP MORGAN» κατά το χρόνο που ε συζητείτο το ομόλογο. Θέλουμε να ξέρουμε εάν είναι αλήθεια αυτό το γεγονός και, κυρίως, θέλουμε να ξέρουμε τους όρους του δανείου, κύρια Υπουργέ. Μιλώ για το δάνειο που αναφέρεται σήμερα στην «ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ». Είναι γεγονός αυτό; Υπάρχει τέτοιο δάνειο;

ΠΕΤΡΟΣ ΔΟΥΚΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομ

κών): Απαντήθηκε ήδη με ανακοίνωση του Πρωθυπουργού.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ: Εάν έχετε την καλοσύνη, θα ήθελα να μας επαναλάβετε τα βασικά. Τα ερωτήματά μου είναι τα εξής:

Πρώτον, υπάρχει αυτό το δάνειο;

Δεύτερον, ποιοι ήταν οι όροι του;

Τρίτον, ποια ήταν η διάρκεια του; Είναι απ' αυτά που γίνονται στο τέλος του χρόνου, για να κλείσει ο προϋπολογισμός;

Κύριε Υπουργέ, θέλετε να μας απαντήσετε τώρα; Εγώ ευχαρίστως δέχομαι τη διακοπή.

ΠΕΤΡΟΣ ΔΟΥΚΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Τελειώστε και αμέσως μετά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ: Σε σχέση μ' αυτό το θέμα και το γενικότερο θέμα των ομολόγων, πέρα απ' όλες τις άλλες πλευρές, που συνδέονται με τα Ταμεία και την περιουσία τους, εδώ προκύπτει ένα πρόβλημα, που δεν ξέρω εάν υπάρχει σε άλλη ευρωπαϊκή χώρα. Ποιο είναι αυτό το πρόβλημα; Το πρόβλημα είναι η αδιαφάνεια της δημοσιονομικής διαχείρισης. Εδώ αποδεικνύεται ότι εκδίδονταν ομόλογα για τα οποία κανείς Βουλευτής –και προκαλώ– δεν ήξερε τίποτα, ούτε κυβερνητικός ούτε αντιπολιτευτικός.

Δεύτερον, αποκαλύπτονται σημαντικές πράξεις διαχείρισης του δημόσιου χρέους που, επίσης, τις μαθαίνουμε από τις εφημερίδες. Γιατί, επιτέλους, δεν δέχεται η Κυβέρνηση, αλλά και η Αξιοματική Αντιπολιτευτική σήμερα, δηλαδή γιατί και τα δύο μεγάλα κόμματα τόσο πεισματικά αρνούνται να δημιουργηθεί στη Βουλή μια δομή, ένα γραφείο, είπαμε εμείς, για τον προϋπολογισμό; Ας ονομαστεί όπως θέλει, αλλά να υπάρχει τουλάχιστον σε επίπεδο Κοινοβουλίου μια υποδομή και μια διαδικασία, όπου να υπάρχει ενημέρωση. Χρήματα του ελληνικού λαού είναι αυτά. Είναι δυνατόν, δηλαδή, να πρέπει να σκάσει το σκάνδαλο, για να πληροφορηθούμε τι ομόλογα και από ποιες υπηρεσίες εκδίδονται και όλα αυτά, τα οποία ακολούθησαν και ακολουθούν και που ακόμη δεν ξέρουμε τι άλλο υπάρχει από πίσω; Αυτή είναι η μία επισημάνση.

Δεύτερη επισημάνση. Θέλω να αρχίσω από το τελευταίο άρθρο, διότι έκανα χτες μια καταγγελία εδώ. Είναι το άρθρο που αφορά τις πτηνοτροφικές επιχειρήσεις. Είπα ότι έχω καταθέσει ερώτηση για το θέμα αυτό και δεν μου είχε δοθεί απάντηση. Κατά σύμπτωση η απάντηση ήρθε σήμερα το πρωί και θέλω να εκθέσω τα γεγονότα, διότι και εδώ έχουμε ένα θέμα, το οποίο δεν το γνωρίζετε οι περισσότεροι, όπως δεν το γνώριζα και εγώ πριν ασχοληθώ.

Ποιο είναι το θέμα αυτό; Το φθινόπωρο του 2005 ξεσπάει η λεγόμενη «γρίπη των πτηνών». Τα πουλερικά μένουν απούλητα, ο κλάδος κινδυνεύει να χρεοκοπήσει. Η Κυβέρνηση ορθά αποφασίζει να διαθέσει ένα ποσό 7.000.000 ευρώ, να αγοράσουν κοτόπουλα και να διατεθούν, ούτως ώστε να υπάρξει μία ανακούφιση του κλάδου, μέχρι να περάσει αυτή η μπόρα, ας το πω έτσι.

Τα χρήματα αυτά τελικά δόθηκαν σε μία μη κυβερνητική οργάνωση, η οποία θα αγόραζε τα κοτόπουλα και θα τα διέθετε στο Ιράκ, ως ανθρωπιστική βοήθεια. Όπως προκύπτει τώρα από τα στοιχεία που έχω συγκεντρώσει, η σύμβαση υπογράφηκε στις 27 Σεπτεμβρίου του 2006. Έγινε με ανάθεση στη μη κυβερνητική οργάνωση «Αλληλεγγύη». Εκταμιεύτηκε το 80% του ποσού των 7.000.000, εκταμιεύτηκαν δηλαδή 5,6 εκατομμύρια ευρώ.

Ο συμβατικός χρόνος για την υλοποίηση του έργου ήταν έξι μήνες. Δηλαδή τα κοτόπουλα έπρεπε να είχαν αγοραστεί και να διατεθούν μέχρι τις 26 Μαρτίου του 2007. Πρώτον αυτό.

Δεύτερον, ο συμβατικός χρόνος έληξε χωρίς να υλοποιηθεί το πρόγραμμα. Και η μη κυβερνητική εταιρεία-οργάνωση ζήτησε παράταση του χρόνου υλοποίησης του προγράμματος.

Τρίτον, στις 20 Απριλίου του 2007 το Υπουργείο Εξωτερικών, η αρμόδια διεύθυνση, κάλεσε εγγράφως τη μη κυβερνητική οργάνωση να μην προβεί σε κάποια δεσμευτική ενέργεια για την υλοποίηση του προγράμματος, διότι το αίτημά της για παράταση της σύμβασης δεν έχει ακόμη εγκριθεί. Ήταν σε εκκρεμότητα. Τέσσερις μέρες αργότερα, στις 24 Απριλίου, η Νομαρχία Πειραιά ανακαλύπτει τριακόσιους σαράντα τόνους

σάπια κοτόπουλα μέσα σε κοντέινερ, για τα οποία προχωρά και σε κατάσχεση.

Στις 29 Απριλίου τα γεγονότα αυτά δημοσιεύονται στις εφημερίδες, από όπου τα γνωρίζω και υποβάλω ερώτηση στις 10 Μαΐου. Η απάντηση του Υπουργείου λέει ότι το πρόγραμμα δεν υλοποιήθηκε, τα χρήματα παραμένουν στα ταμεία της μη κυβερνητικής οργάνωσης «Αλληλεγγύη», οι αγρότες και οι πτηνοτρόφοι δεν έχουν πάρει τίποτα ή σχεδόν τίποτα και το ερώτημα είναι τι συμβαίνει εδώ, τι πράγματα είναι αυτά;

Δεν ξέρω αν έγινε κατανοητό. Ποιος είναι αυτός ο μη κυβερνητικός οργανώσεως; Με ποιες πλάτες προβαίνουν σε τέτοιες αυθαιρεσίες, σε τέτοια διασπάθιση του δημοσίου χρήματος και τι κάνουν τα αρμόδια όργανα της πολιτείας, όταν συμβαίνει αυτό; Μέσα στα μεγάλα θέματα είναι και αυτή η ιστοριούλα, η οποία νομίζω ότι είναι αποκαλυπτική για ορισμένες πτυχές της λειτουργίας του κράτους και του όλου συστήματός μας.

Σε ό,τι αφορά τώρα τα άλλα θέματα, τα οποία αναφέρθηκαν, σε ό,τι αφορά την άρση της επιτήρησης πιστεύω ότι θα έχουμε την ευκαιρία να το συζητήσουμε αυτό –ας μου επιτραπεί ο όρος– πιο σοβαρά. Διότι εδώ καλή είναι η μάχη των εντυπώσεων, αλλά πρέπει να δούμε και ποιος πληρώνει το λογαριασμό. Ποιος πλήρωσε την άρση της επιτήρησης; Πλήρωσαν οι πλούσιοι τίποτα; Πλήρωσαν οι κερδοσκόποι τίποτα; Πλήρωσαν οι μερισματούχοι τίποτα;

Εγώ χτες προβλέποντας και αυτήν τη συζήτηση, κατέθεσα στη Βουλή έναν πίνακα. Ο πίνακας είναι αμείλικτος. Στα χρόνια αυτά είχαμε μείωση της φορολογίας από την είσπραξη φόρων από τις επιχειρήσεις, από κέρδη και μερίσματα, κατά δύο ποσοστιαίες μονάδες επί του Α.Ε.Π.. Τέσσερα διακατομμύρια ευρώ το χρόνο μεταφέρει, αναδιανέμει η Κυβέρνηση μόνο, μέσω αυτού του μηχανισμού, προς κέρδη και μερίσματα. Και για να καλύψει το έλλειμμα, το οποίο δημιουργείται βεβαίως, αύξησε το Φ.Π.Α..

Άρα την άρση της επιτήρησης την πλήρωσε ο ελληνικός λαός δυσανάλογα και κυρίως τα περισσότερα ασθενή, από οικονομική άποψη, στρώματα της κοινωνίας.

Αυτή είναι η πραγματικότητα και αυτό δεν το συζητάμε. Συζητάμε τα παιχνίδια τακτικής.

Το δεύτερο ερώτημα είναι ποιος θα πληρώσει τη νέα επιτήρηση. Διότι, εν πάση περιπτώσει, γνωρίζουμε όλοι τι συμβαίνει. Η λεγόμενη επιτήρηση είναι η θεσμικά καθορισμένη διαδικασία, που προβλέπει το Σύμφωνο Σταθερότητας. Αυτή έχει καταργηθεί, αλλά δεν σημαίνει ότι η Ελλάδα έχει πάψει να είναι υπό παρακολούθηση. Άλλωστε και η Κυβέρνηση λέει ότι τώρα ο νέος στόχος, με βάση τον οποίο θα γίνεται η παρακολούθηση, θα είναι η επίτευξη ισοσκελισμένων ισολογισμών μέχρι το 2010. Ποιος θα πληρώσει, λοιπόν, την ισοσκελίση του προϋπολογισμού; Ούτε αυτό το συζητάμε.

Με βάση τα στοιχεία τα οποία, επαναλαμβάνω, κατέθεσα και την όλη ανάλυση –αν μπει κανείς στον κόπο να κάνει την ανάλυση των δημοσίων μεγεθών– θα διαπιστώσουμε ότι ο ένας τρόπος για να καλυφθεί και ο νέος στόχος, δηλαδή ο ένας τρόπος για να βγούμε και από τη νέα «επιτήρηση», είναι η επιβολή νέας αύξησης του Φ.Π.Α., κατά τη γνώμη μου –και εγώ δεν θα διασώσω να πω ότι αυτή είναι η κρυφή ατζέντα από τώρα και της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. προεκλογικά είχε σκοπό να αυξήσει το Φ.Π.Α., αν γινόταν κυβέρνηση, αυτή είναι η κρυφή ατζέντα και δεν θα το ακούσουμε αυτό μέχρι τις εκλογές, αλλά μπορεί κανείς να το συγκρατήσει και να το σημειώσει– και ο δεύτερος τρόπος είναι αυτά που συζητούμε στο νομοσχέδιο. Να πουλάει το κράτος, να πουλάνε οι κυβερνήσεις, όχι μόνο επιχειρήσεις κερδοφόρες, αλλά να πουλάνε και ό,τι περιουσιακό στοιχείο υπάρχει στο κράτος. Γι' αυτό, επαναλαμβάνω, έρχεται αυτό το νομοσχέδιο και γι' αυτό είναι και επικίνδυνο, διότι εάν ερχόταν με σκοπό να υπάρχει αυτή η θεωρητική δυνατότητα, ούτως ώστε εάν σε κάποια περίπτωση χρειαστεί να εφαρμοστεί το μέτρο αυτό, να είναι εφικτό, θα μπορούσε κανείς να το προσπεράσει. Εδώ, εν όψει και όλων αυτών των γενικότερων δεδομένων, το νομοσχέδιο αυτό δεν δημιουργεί απλώς μια δυνατότητα, αλλά υπάρχει κίνδυνος να γίνει εκτεταμένη χρήση αυτού του μέσου και ακριβώς για εμάς το πιο

σημαντικό είναι η απουσία ορίων. Δηλαδή το νομοσχέδιο δεν αγωνιά να θέσει κάποια όρια, ότι αποκλείονται, ας πούμε, από αυτήν τη διαδικασία κτήρια ιδιαίτερης ιστορικής σημασίας, αποκλείονται κτήρια σε χώρους που θα μπορούσαν να αξιοποιηθούν και ως χώροι πρασίνου, μερικώς τουλάχιστον ή ως ελεύθεροι χώροι για το κοινό. Δεν υπάρχει καμμία απαγόρευση, κανένας περιορισμός. Τα πάντα μπορούν να μπουν στη διαδικασία τού να τα πουλάει η Κυβέρνηση και μετά να τα ενοικιάζει μέχρι ενενήντα εννέα χρόνια.

Τέθηκαν εδώ συγκεκριμένα ερωτήματα για κτήρια που όλοι καταλαβαίνουμε τη σημασία τους. Παραδείγματος χάριν το Νοσοκομείο του «Ευαγγελισμού», πανεπιστήμια, σχολεία. Εξαιρείται τίποτε; Με βάση το νόμο τίποτε δεν εξαιρείται. Ακίνητα του Ο.Σ.Ε., ακίνητα της Ε.Υ.Δ.Α.Π.. Τίποτε δεν εξαιρείται. Με απλές αποφάσεις της διυπουργικής επιτροπής και εν συνεχεία αποφάσεις των διοικητικών συμβουλίων μπορούν να προχωρούν σε αυτήν την εκποίηση.

Το πρώτο θέμα, λοιπόν, στα πλαίσια αυτού του νομοσχεδίου που μας ανησυχεί, είναι η απουσία ορίων και το δεύτερο θέμα είναι η ασάφεια ως προς τις διαδικασίες υλοποίησης τέτοιων συμβάσεων. Κανείς δεν έχει καταλάβει. Ούτε καν το νομικό πλαίσιο είναι γνωστό, είναι σαφές και το σημειώνει και η έκθεση της Επιστημονικής Επιτροπής της Βουλής. Δηλαδή πού θα γίνονται αυτές οι συμφωνίες; Θα γίνεται διαγωνισμός; Κατ' αρχάς είναι εφικτός ο διαγωνισμός εδώ; Ας υποθέσουμε ότι η Κυβέρνηση αποφασίζει να βγάλει το κτήριο της πλατείας Συντάγματος ή το κτήριο του Υπουργείου Εμπορίου στην πλατεία Κάνιγγος. Προφανώς εκεί κάποιοι πρέπει να δει τι επισκευές χρειάζονται και τι έξοδα χρειάζονται.

Θα πρέπει, λοιπόν, να αποτιμηθεί το κόστος αυτών των εργασιών. Θα πρέπει να συμφωνηθεί ένα μίσθωμα, το οποίο να περιλαμβάνει το κόστος αυτό. Τι είδους διαγωνισμός θα είναι; Δηλαδή, ποιοι φορείς θα πάνε να διαγωνιστούν; Διαδικασίες ανάθεσης θα είναι, ανεξάρτητα από τον τύπο του πράγματος. Γιατί, λοιπόν, δεν υπάρχει κάποια έστω φροντίδα του νομοθέτη, του νομοσχεδίου, προς αυτήν την κατεύθυνση, αλλά αφήνονται τα πάντα ασαφή;

Μια λύση θα ήταν αυτό που λέει στο άρθρο 14, με υπουργικές αποφάσεις, να προβλέπεται έστω ότι οι ρυθμίσεις αυτές θα γίνουν με προεδρικό διάταγμα, ούτως ώστε να πάει στο Συμβούλιο της Επικρατείας και να υπάρχει μια δικλίδα ασφαλείας εκεί, ότι αν υπάρχουν χοντρά θέματα που έχουν να κάνουν με το περιβάλλον κ.λπ. ή θέματα νομιμότητας, να μπορούν να εντοπιστούν.

Επομένως, κατά τη γνώμη μας, η ορθότερη πράξη σε ό,τι αφορά το θέμα αυτό, θα ήταν να αποσύρει η Κυβέρνηση το νομοσχέδιο. Είναι πιο σοβαρό απ' ό,τι ενδεχομένως θα νόμιζε. Προκαλεί και το ενδιαφέρον της κοινής γνώμης, μεγαλύτερο απ' ό,τι ίσως θα νόμιζε η Κυβέρνηση, ώστε να γίνει διάλογος με φορείς, όπως είναι το Τεχνικό Επιμελητήριο και άλλοι και στη συνέχεια να επανέλθει.

Είναι επίσης, για εμάς, ακατανόητη και η εμμονή της Κυβέρνησης στο άρθρο 19. Είναι ένα άρθρο ειδικό, οι σημαντικότεροι φορείς του χώρου έχουν τις αντιρρήσεις τους, υπάρχουν ανοικτά θέματα στο Συμβούλιο της Επικρατείας και εδώ δεν κατανοούμε την επιμονή της Κυβέρνησης να εκμαιοσύνη μια ρύθμιση, η οποία είναι αμφίβολο αν θα μπορέσει να λειτουργήσει στην πράξη.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε τώρα στον κατάλογο των ομιλητών Βουλευτών.

Πρώτος εγγεγραμμένος ομιλητής είναι ο κ. Σγουρίδης, ο οποίος έχει το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Από χθες η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας αλλά και οι Βουλευτές της, πανηγυρίζουν γιατί βγήκε η χώρα από την επιτήρηση, γιατί πλέον δεν είμαστε οικονομικά υπό την επιτήρηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Εγώ θα σας έλεγα ότι αφού ανοίξαμε μια τρύπα, την ξανα-

σκεπάσαμε. Αυτή ήταν η επιτυχία. Ο λαός θα έλεγε ότι έγινε μια τρύπα στο νερό, για να μην αναφερθώ στο ανέκδοτο του Νασρεντίν Χότζα, με το σπίτι κάποιου που δεν είχε χρήματα να το κτίσει και απλώς του προσέθετε -εκτός από τα βάρη της οικογένειας- και τα πουλερικά και όλα αυτά και αφού βγήκαν όλα, ο άνθρωπος ανέπνευσε. Κομψά όμως και ευγενικά θα σας έλεγα ότι αυτό που κάνατε, είναι δημιουργική επιτυχία. Φθάσατε στο επίπεδο της δημιουργικής επιτυχίας.

Έρχομαι τώρα στο νομοσχέδιο. Πολλές φορές αναρωτιόμαστε κάποιον, ποια είναι η διαφορά ανάμεσα στο Π.Α.Σ.Ο.Κ. και τη Νέα Δημοκρατία. Πάντα υπάρχει η διακριτή διαχωριστική γραμμή, σε κάθε πράξη, σε κάθε νόμο, ανάμεσα στο Π.Α.Σ.Ο.Κ. και τη Νέα Δημοκρατία. Θα προσπαθήσω σ' αυτό το νομοσχέδιο να αναδείξω αυτήν τη διακριτή αναφορά.

Ένα τέτοιο νομοθετικό πλαίσιο, μόνο σε οργανωμένο κράτος και σε οργανωμένη κοινωνία από απόψεως πολιτικής γης και κανόνων αγοράς, μπορεί να λειτουργήσει θετικά. Αλλιώς, δημιουργεί τις προϋποθέσεις για συνθήκες «άγριας δύσης». Η κτηματαγορά θα γίνει «Ελντοράντο» για λάπιους, για ορισμένους.

Ερωτώ: Έχουμε Εθνικό Κτηματολόγιο; Δεν έχουμε. Έχουμε χωροταξικό πλαίσιο θεσμοθετημένο; Δεν έχουμε. Και η προσπάθεια η οποία έγινε για το χωροταξικό της βιομηχανίας και το χωροταξικό του τουρισμού, είναι σε επίπεδο εκθέσεως ιδεών. Είναι μια έκθεση ιδεών. Δεν είναι σε επίπεδο εφαρμογής. Διότι για καθένα από αυτά, χρειάζονται πάνω από εξήντα με εβδομήντα υπουργικές αποφάσεις ή κοινές υπουργικές αποφάσεις, που πολύ πιθανόν, σε πολλές περιπτώσεις, να προβληθούν στο Συμβούλιο της Επικρατείας. Άρα, απλώς δημιουργήσαμε χωροταξικά ένα πλαίσιο, το οποίο είναι άνευ αντικειμένου.

Έχουμε καταγράψει τις λειτουργικές μας ανάγκες; Όχι. Έχουμε στρατηγική επενδύσεων; Όχι.

Έρχομαι στο θέμα των κανόνων της αγοράς. Οι εταιρείες αυτές, εκτός της πρόβλεψης περί του κεφαλαίου που πρέπει να έχουν -και όπως το αφήντε ανοιχτό αυτό, μπορεί να δημιουργηθεί μια εταιρεία και χωρίς κεφάλαια ακόμα- υπάρχει καμιά άλλη πρόβλεψη περί της συνθέσεώς τους; Ξέρετε ότι οι εταιρείες αυτές θα μπορούν να κατασκευάζουν έργα έξω από τις κείμενες διατάξεις, ότι θα έχουν μηχανικούς; Υπάρχει τέτοια πρόβλεψη στη σύνθεση της εταιρείας επενδύσεων ακινήτης περιουσίας; Το ξέρετε ότι αυτήν τη στιγμή το 70% των αντιπαροχών έχει γίνει απλώς με επίβλεψη μηχανικού, αφού έβγαλε την άδεια και απλώς αυτοί που τα κατασκευάζουν, οι εργολάβοι, είναι όσοι έτυχε να έχουν κεφάλαια; Είναι δυνατόν το κράτος να προχωρά σε μια τέτοια ρύθμιση;

Έρχομαι τώρα στα άρθρα 2, 3 και 14. Οι συμβάσεις παρουσιάζονται επαχθείς για το ελληνικό δημόσιο, λεόντειες υπέρ των εταιρειών και κατά του κράτους. Ο ανώτατος χρόνος είναι ασύμφορος. Είναι δυνατόν να παραμείνουν οι ίδιες για τόσο μεγάλο χρονικό διάστημα, χωρίς να υπάρχει δικλίδα ασφαλείας λόγω τεχνολογικών εξελίξεων; Ας αναφέρουμε το συγκρότημα της Γκράβας, για να μιλάμε με παράδειγμα. Κάποια στιγμή γίνεται η ανακαίνισή του και δίδεται σε μια τέτοια εταιρεία ακινήτων χωρίς μηχανικούς.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Σωστό.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ: Σας ερωτώ: Όταν μετά από τριάντα χρόνια η παιδεία θα δίδεται μέσω των ηλεκτρονικών υπολογιστών στο σπίτι του κάθε παιδιού, τι να το κάνετε το συγκρότημα της Γκράβας; Όταν έχετε υπογράψει σύμβαση για ενενήντα εννιά χρόνια ...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΓΟΡΑΣΤΟΣ: Δεν θα υπογράψουν για ενενήντα εννιά, θα υπογράψουν για είκοσι εννιά.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ: Είστε βέβαιος ότι θα υπάρξει εταιρεία που θα το πάρει;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΓΟΡΑΣΤΟΣ: Βέβαια.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ: Έτσι λέτε. Όμως, εγώ σας λέω ότι μόνο όταν υπάρχουν κανόνες, μπορεί να γίνει αυτό. Ειδώς, πάντα η αγορά λειτουργεί προς το ανώτατο όριο. Είστε και καθηγητής οικονομικών. Πρέπει να ξέρετε πάρα πολύ καλά, κύριε Αγοραστή, ότι η αγορά πάντα λειτουργεί στο ανώτατο όριο. Ποτέ δεν πάει στα μεσαία. Και το κράτος, όπως θέλετε εσείς να το κάνετε, δεν είναι το κράτος εκείνο που θα προστα-

τεύσει το δημόσιο συμφέρον.

Έρχομαι στο άρθρο 13. Είναι δυνατόν να αφήνεται αυτόν τον άγριο καπιταλισμό στην αγορά των ακινήτων και να δίνετε και το κίνητρο ακόμα της φορολογικής απαλλαγής σε όσες συμβάσεις υπάρχουν; Δηλαδή, πού είναι αυτό το στοιχείο του ανταγωνισμού το οποίο έχετε σημαία σας; Υπάρχει ανταγωνισμός σ' αυτήν την περίπτωση, όταν διακριτά φοροαπαλλάσσονται συγκεκριμένες εταιρείες, αυτές που θα κάνουν σύμβαση με ακίνητα του ελληνικού δημοσίου;

Έρχομαι στο άρθρο 20. Κάποιος μπορεί να αναρωτηθεί: Μα, τα ελλείμματα του Ι.Κ.Α. ποιος τα πληρώνει; Πάλι το κράτος δεν τα πληρώνει; Άρα, φορτώνοντας το θέμα των εργαζομένων στις πτηνοτροφικές εταιρείες, με τη ρύθμιση που γίνεται, αφού το βάζουμε στο Ι.Κ.Α., το κράτος θα τα πληρώσει, αφού τα ελλείμματα τα πληρώνει το κράτος. Δεν είναι έτσι όμως. Εσείς ομιλείτε και στον προϋπολογισμό σας για τις «λευκές τρύπες», δηλαδή για έσοδα που υπάρχουν από τα ασφαλιστικά ταμεία λόγω της αξιοποίησης της περιουσίας κ.λπ.. Άρα, εδώ τι πάτε να κάνετε; Πάτε να βάλετε χέρι στην περιουσία των ταμείων. Το σωστό είναι αυτό που σας είπε ο κ. Χριστοδουλάκης: Έπρεπε να πάνε στον κρατικό προϋπολογισμό και να πληρωθούν από εκεί, όχι να τα φορτώσετε στο Ι.Κ.Α..

Τελειώνω με την τροπολογία των εργαζομένων της πρώην Διεθνούς Έκθεσης Θεσσαλονίκης, που χωρίστηκε σε Δ.Ε.Θ. και «HELEXPO». Εσείς μέσα σ' αυτήν εδώ την Αίθουσα λέγατε, όταν ψηφίζοταν αυτός ο διαχωρισμός, ότι εμείς θα προστατεύσουμε τους εργαζόμενους, οι οποίοι κατά βάση, πηγαίνοντας στην «HELEXPO», χάνουν τα δικαιώματα που είχαν στην προηγούμενη εταιρεία. Με την τροπολογία που φέρνετε εδώ τι αναγνωρίζετε; Αναγνωρίζετε ότι οι εργαζόμενοι που έχουν πάει στην «HELEXPO», δεν έχουν συνέχεια. Τα δε επιδόματα που δίνετε για τους εργαζόμενους του Υπουργείου Μακεδονίας και Θράκης, από πού θα τα πληρώσετε; Από ειδικό λογαριασμό; Από τον προϋπολογισμό; Πώς θα τα δώσετε αυτά; Επαφάξω;

Όλα στο πόδι, όλα πρόχειρα, ένα νομοσχέδιο που απλώς δημιουργεί τις προϋποθέσεις για μια ταμειακή είσπραξη, για μια ανάσα την οποία θα πάρει η Κυβέρνηση πρόσκαιρα και τίποτε άλλο, μια τρύπα ξανά στο νερό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ, κύριε Σγουρίδη.

Το λόγο έχει ο κ. Γείτονας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρόεδρε, κατά την ομιλία μου χθες επί της αρχής είχα την ευκαιρία να δείξω όλα εκείνα τα στοιχεία, τα οποία καθιστούν λίαν επικίνδυνη τη ρύθμιση, την οποία φέρνει η Κυβέρνηση λίαν επικίνδυνη για τα συμφέροντα του δημοσίου. Ισχυρίζομαι, κύριε Πρόεδρε και απευθύνομαι ιδιαίτερα στους συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας, ότι η Βουλή δεν μπορεί, δεν πρέπει να δώσει τόσο ευρεία εξουσιοδότηση στην Κυβέρνηση. Ουσιαστικά, κύριε Πρόεδρε, μ' αυτές τις ρυθμίσεις δίνουμε ευρεία εξουσιοδότηση στην Κυβέρνηση, στην οποιαδήποτε κυβέρνηση, χωρίς κανένα κριτήριο, χωρίς κανένα περιορισμό, κατά παρέκκλιση κάθε διάταξης, ώστε να προβεί στην πώληση ακινήτων του δημοσίου μεγάλης αξίας με δέσμευση επαναμίσθωσης και μάλιστα με συμβάσεις, οι οποίες μπορούν να διαρκούν μέχρι ενενήντα εννιά έτη.

Είπα και επαναλαμβάνω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι στις συμβάσεις Συμπράξεων Ιδιωτικού και Δημόσιου Τομέα, στις λεγόμενες Σ.Δ.Ι.Τ., έχουμε καθορίσει συγκεκριμένο νομικό πλαίσιο με βάση γενικές αλλά και ειδικές διατάξεις. Θα μπορούσε να πει κανένας ότι υπάρχουν μεν παράθυρα, που έχουμε επισημάνει και επικρίνει, υπάρχει όμως ένα κάποιο θεσμικό πλαίσιο εγγυήσεων, υπάρχουν ασφαλιστικές δικλίδες. Είπα ακόμα ότι και στις συμβάσεις παραχώρησης μεγάλων έργων που γίνονται με διαγωνισμούς, όπου το δημόσιο έχει την κυριότητα και παραχωρεί για ορισμένα χρόνια τη χρήση και εκμετάλλευση του έργου, προκειμένου να αποπληρωθούν τα κεφάλαια που έβαλε ο ιδιώτης επενδυτής και τα δάνεια, προβλέπεται κύρωση από τη Βουλή.

Εδώ, Επιτροπή Υπουργών ανεξέλεγκτα μπορεί να αποφασίσει την πώληση οποιουδήποτε ακινήτου του δημοσίου. Δεν πρό-

κειται για εταιρεία ειδικού σκοπού, που θα μπορούσε κανένας να πει ότι θα μπορούσε να εξειδικευτεί σε τέτοιες συμβάσεις για στεγαστικές ανάγκες του δημοσίου. Εδώ εμπλέκουμε σ' αυτήν τη διαδικασία όλες τις υπηρεσίες και τα ασφαλιστικά ταμεία ακόμα. Μπορούν να πωληθούν και να μισθωθούν νοσοκομεία, σχολεία, αστυνομικά τμήματα, ακόμα και ο «Ευαγγελισμός». Το είπα και χθες και το επαναλαμβάνω και σήμερα, κύριε Πρόεδρε, γιατί βλέπω πρωτοσέλιδα δημοσιεύματα, ότι το νοσοκομείο έχει φθάσει, με την εγκατάλειψη από την Κυβέρνηση, στα όρια πλέον της λειτουργίας του, στο «κόκκινο». Αυτή είναι η πολιτική σας, πολιτική απαξίωσης κάθε δημόσιας λειτουργίας, προκειμένου να υπάρξει πρόσφορο έδαφος για την ιδιωτικοποίησή της.

Το νομοσχέδιο δεν είναι εργαλείο αξιοποίησης της ακίνητης περιουσίας του δημοσίου, δεν είναι εργαλείο στέγασης δημοσίων υπηρεσιών. Δεν υπάρχει τέτοια σχέδιο, δεν υπάρχει σχετική προμελέτη, δεν έχουν συγκεκριμενοποιηθεί τα ακίνητα. Είναι ένα εργαλείο αυθαίρετης, δομημένης εκποίησης ακινήτων του δημοσίου. Με τις διατάξεις αυτές, κύριε Υπουργέ, το είπα και χθες και θα αναφερθώ πάλι στο άρθρο 3, δημιουργείτε νέες εστίες διαφθοράς, διαφθορά η οποία πραγματικά παίρνει εκρηκτικές διαστάσεις επί των ημερών σας, εσείς που δήθεν θα την καταπολεμούσατε.

Και σήμερα νομίζω ότι στο «ΒΗΜΑ» είδαμε να δημοσιεύεται η έκθεση της Κυβέρνησης προς την Ευρωπαϊκή Επιτροπή για τη διαφθορά, όπου ουσιαστικά ομολογείτε την έκρηξη της διαφθοράς και σηκώνετε τα χέρια. Και κάθε φορά –δεν είναι η πρώτη φορά, αλλά αυτή η περίπτωση με το νομοσχέδιο είναι χαρακτηριστική και κραυγαλέα- δημιουργείτε νέες εστίες διαφθοράς. Δεν υπάρχουν στη σύνταξη αυτών των συμβάσεων όροι και περιορισμοί ούτε κανόνες διαγωνιστικής διαδικασίας.

Διαβάζω, κύριε Πρόεδρε, το άρθρο 3, για να το ακούσουν πάλι οι συνάδελφοι και οι πολίτες. «Με την επιφύλαξη των διατάξεων των προεδρικών διαταγμάτων κ.λπ. ...η ανάθεση, σύναψη και εκτέλεση συμβάσεων της παραγράφου 1» -είναι αυτές τις οποίες αναφέραμε- «διέπεται από τις διατάξεις του παρόντος νόμου και συμπληρωματικά από τις διατάξεις του Αστικού Κώδικα κατά παρέκκλιση κάθε γενικής ή ειδικής νομοθετικής διάταξης συμπεριλαμβανομένων και των διατάξεων περί εκποίησης, μίσθωσης και εκμίσθωσης ακινήτων από το δημόσιο». Καμμία διαγωνιστική διαδικασία, κανένα πλαίσιο για τη διαφάνεια.

Και στη δεύτερη παράγραφο που αναφέρεται στα της Κ.Ε.Δ., δηλαδή για τα ακίνητα εκείνα τα οποία έχουν παραχωρηθεί στην Κ.Ε.Δ., προβλέπεται να ισχύσουν οι διατάξεις διενέργειας του διαγωνισμού με βάση τον κανονισμό της Κ.Ε.Δ. και εδώ το θεσμικό πλαίσιο είναι ανεπαρκές. Άλλος ήταν ο σκοπός της Κ.Ε.Δ.. Δεν προέβλεπε τέτοιες συμβάσεις. Για άλλους λόγους είχε γίνει το καταστατικό. Και το πρώτο τουλάχιστον που θα έπρεπε να φέρετε ως νέα εγγύηση, θα ήταν η αλλαγή του καταστατικού να προβλεφθούν νέες διαγωνιστικές διαδικασίες, ούτως ώστε να δημιουργηθεί ειδικό πλαίσιο, θωράκισης από τη διαφθορά.

Επομένως αυτό το νομοσχέδιο δεν υπηρετεί ούτε το στόχο της αξιοποίησης της ακίνητης περιουσίας του δημοσίου ούτε το στόχο της στέγασης υπηρεσιών του δημοσίου. Δεν υπακούει σε κανόνες διαφάνειας η διαδικασία των συμβάσεων που εξουσιοδοτείτε να κάνετε. Συνεπώς δείχνετε, κύριε Υπουργέ, ότι δεν έχετε διδαχθεί τίποτε. Και η υπόθεση των δομημένων ομολόγων -για τα οποία χθες μας δώσατε ορισμένα φυλλάδια δικές σας εκτιμήσεις, δεν μας δώσατε όλα τα στοιχεία και μάλιστα επιδείξατε και έλλειψη ψυχραιμίας- θα πάρει το δρόμο της. Βλέπω ότι και οι εισαγγελείς μιλάνε για επαρκείς ενδείξεις, για βαριά αδικήματα. Είτε το θέλετε είτε δεν το θέλετε θα λάμψει η αλήθεια. Αλλά ήλπιζα τουλάχιστον ότι τα δομημένα ομόλογα θα σας έκαναν πιο συνετούς και πιο προσεκτικούς στην Κυβέρνηση. Και ότι θα ήταν ένα σεμινάριο, και για σας που χθες είπατε μάλιστα ότι εμείς χρειαζόμαστε -προκειμένου να αποφύγετε πάλι νέες περιπέτειες με τα ακίνητα.

Μας οδηγείτε πάλι σε περιπέτειες. Ανοίγουν οι ασκοί του Αϊόλου. Και ύστερα θα λέτε για κάποιους ανιδεους και για κάποι-

ους άπληστους που φταίνε όπως είπατε για τα ομόλογα. Φταίτε εσείς, όπως και στα ομόλογα που παραβιάσατε το υπάρχον νομικό πλαίσιο. Και εδώ στο δομημένο σύστημα εκποίησης που κάνετε, δηλαδή, στην αυθαίρετη δομημένη εκποίηση των ακινήτων του δημοσίου που προχωράτε δημιουργείται το έδαφος για να δράσουν οι κάθε λογής κουμπάροι και παρακούμπάροι, ώστε να «σπάσουν» και τον κουμπάρα των ακινήτων του δημοσίου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ο κ. Μαγκριώτης έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ: Θα ξεκινήσω, κύριε Πρόεδρε, από τις τροπολογίες και θα κλείσω με το νομοσχέδιο γιατί πολλά που αφορούν το νομοσχέδιο τα είπα και χθες στη συζήτηση επί της αρχής.

Όσον αφορά την τροπολογία για τους εργαζόμενους της «HELEXPO» λυπάμαι, κύριε Υπουργέ, αλλά δεν το ξέρετε το θέμα. Η Κυβέρνηση ολοκληρώνει μία απάτη απέναντι στους εργαζόμενους. Την τροπολογία αυτή την είχε φέρει και πριν από έξι μήνες. Τότε την απέσυρε κάτω από την κατακραυγή των εργαζομένων.

Υπουργός Απασχόλησης τότε ήταν ο κ. Τσιτουρίδης και είχε στο μυαλό του να κατέβει ως Βουλευτής Θεσσαλονίκης, αν θυμάστε. Την απέσυρε για ευνόητους λόγους. Ο καινούργιος Υπουργός Απασχόλησης δεν γνώριζε το θέμα και την υπέγραψε.

Πρέπει να σας καταστήσω γνωστό το εξής: Οι εργαζόμενοι της «HELEXPO» ήταν πρώην εργαζόμενοι στη «Δ.Ε.Θ. Α.Ε.», την ενιαία εταιρεία. Όταν δημιουργήθηκαν οι δύο νέες εταιρείες, μετακινήθηκαν στην εταιρεία «ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΕΚΘΕΣΕΙΣ-HELEXPO» με το ίδιο εργασιακό καθεστώς, με τα ίδια δικαιώματα και υποχρεώσεις που είχαν και στην προηγούμενη εταιρεία.

Μόλις γίνετε Κυβέρνηση εσείς, παρ' ότι υπήρξε επιβεβαίωση και από το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους για τη θέση που διατύπωσε προηγουμένως, όταν βγήκε στη σύνταξη κάποιος εργαζόμενος της «HELEXPO» και πήγε να πάρει το εφάπαξ, δεν του το έδωσε η νέα διοίκηση που διορίσατε εσείς, λέγοντας «δεν το δικαιούστε γιατί είναι άλλο το δικό σας καθεστώς. Φταίει η προηγούμενη κυβέρνηση και εμείς θα φέρουμε τροπολογίες για να λύσουμε το θέμα, να σας εξομοιώσουμε πλήρως και να σας δικαιώσουμε».

Μετά από τρία χρόνια έφερε την τροπολογία. Αναφέρθηκε στην τύχη που είχε η τροπολογία, γιατί ήταν ακριβώς η ίδια. Δεν τους δικάινω γιατί ήταν δικαιωμένοι από το αρχικό νομοθέτημα του 1999. Απλώς η Κυβέρνηση πήγε να παίξει παιχνίδια και να χρεώσει στην προηγούμενη κυβέρνηση ότι τους αδίκησε. Όχι μόνο, λοιπόν, δεν τους δικαιώνει –ας υποθέσουμε ότι ήταν σωστή η ερμηνεία που έδινε στο νόμο του 1999- αλλά σήμερα με την τροπολογία αυτή νομοθετεί αυτό για το οποίο κατηγορούσε την κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Λέει πολύ χαρακτηριστικά στο άρθρο 4, παράγραφος 8 ο όρος συνέχιση των εργασιακών σχέσεων των εργαζομένων της εταιρείας -πάνω στην οποία πατούν και οι εργαζόμενοι και το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους και λένε ότι άρα έχουν τα ίδια εργασιακά δικαιώματα, τα ίδια επιδόματα δικαιούνται, πράγμα το οποίο αναφέρεται στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου-αφορά στην αναγνώριση του χρόνου προϋπηρεσίας τους στην πρώτη εταιρεία. Αυτό, δηλαδή, για το οποίο κατηγορούσε, υποτίθεται, ότι θεσμοθέτησε το ΠΑ.ΣΟ.Κ., έρχεται τώρα να το νομοθετήσει. Μα, αν είχαμε εμείς νομοθετήσει δεν χρειάζεται εκ νέου νομοθέτηση.

Δεύτερον, οι εργαζόμενοι έχουν προσφύγει στη δικαιοσύνη, κάνουν πολλά έξοδα. Η διοίκηση, όμως, της «HELEXPO» αυτό ακριβώς που έλεγε μέχρι τώρα δεν πήγε να το υπερασπιστεί στα δικαστήρια. Αφήνει τους εργαζόμενους να ταλαιπωρούνται. Δεν παίρνουν το εφάπαξ, περιορίζονται τα δικαιώματά τους. Αυτή, όμως, δεν πάει να υπερασπιστεί τη γνώμη της. Έρχεται τώρα να νομοθετήσει για να δώσει λύσεις στο δικαστικό αγώνα των εργαζομένων. Είναι διπλή, λοιπόν, και παρατεταμένη η απάτη.

Σας παρακαλώ και πάλι τουλάχιστον υιοθετήσετε την πρότα-

ση των εργαζομένων που είναι πάρα πολύ απλή και θα σας την καταθέσω. Στο άρθρο 4, παράγραφος 2 λέει αν υπάρχει κενό στο νόμο του 1999 να προστεθεί η φράση «το προσωπικό που μεταφέρθηκε από την ενιαία εταιρεία «ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΚΘΕΣΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ Α.Ε.» του ν. 735/1977 στην εταιρεία «ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΕΚΘΕΣΕΙΣ- HELEXPO Α.Ε.» συνεχίζει να υπηρετεί σ' αυτήν με την ίδια σχέση και τους ίδιους όρους που υπηρετούσε υπό το καθεστώς ισχύος του ν. 735/1977».

Αυτό, δηλαδή, που τους λέγατε ότι δεν κάναμε εμείς και θα το κάνετε εσείς, είναι πολύ απλό. Σας το καταθέτουν –σας το έχουν δώσει βεβαίως- και θα το καταθέσω και εγώ στη Βουλή. Υιοθετήστε αυτήν την τροπολογία. Είναι πάρα πολύ απλό. Διαφορετικά να την αποσύρετε και να αφήσετε τη δικαιοσύνη να δώσει λύση.

Σας παρακαλώ, έστω τρία χρόνια μετά, πείτε στους υφιστάμενους σας να πάνε να υπερασπιστούν επιτέλους τη γνώμη τους και τις επιλογές τους στη δικαιοσύνη. Να μην αφήνουν τους εργαζόμενους να ταλαιπωρούνται, να τους κόβουν επιδόματα και ούτε φυσικά να τους αφήνουν να κάνουν τόσα έξοδα δικαστικά για να προσπαθούν να δικαιωθούν. Και τώρα που είναι να βγάλουν τα δικαστήρια τις αποφάσεις έρχονται και νομοθετούν για να αποτρέψουν και να απαγορέψουν και στη δικαιοσύνη να αποφασίσει. Είναι ντροπή, κύριε Υπουργέ, και είμαι βέβαιος ότι έχετε την ευαισθησία να το καταλάβετε.

Όσον αφορά τώρα το Υ.ΜΑ.Θ. θεωρώ πάρα πολύ σωστή την τροπολογία. Πρέπει να ξέρετε ότι οι εργαζόμενοι στο Υ.ΜΑ.Θ. είναι μιας ιδιαίτερης κατηγορίας. Δεν έχουν ούτε υπερωρίες ούτε εκτός έδρας και είναι ευρύτατη η χωρική διάσταση του Υπουργείου.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Όταν πάνε εκτός έδρας, τι κάνουν;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ: Δεν πληρώνονται, είναι μέσα στην υπηρεσία τους.

Τα προηγούμενα χρόνια με κάποια έκτακτα επιδόματα το λύνανε κι εμείς. Το αφήσαμε σε εκκρεμότητα. Καλό είναι να τους δώσετε και αναδρομικά και να τους υποστηρίξετε και είναι καλό να είναι συστηματική και να εξασφαλιστεί η χρηματοδότηση. Και ξέρετε, κύριοι συνάδελφοι, 300.000 ευρώ όλο το χρόνο είναι αυτά τα οδοιπορικά. Μιλάμε, δηλαδή, για αστείο ποσό για μερικές εκατοντάδες εργαζομένων. Είναι πάρα πολύ λίγα να χρήματα. Πρέπει να διευκρινιστεί όμως και από ποιον κωδικό θα γίνει, για να μην είναι εφάπαξ, προεκλογικά «πάρτε ένα επίδομα» και μετά πάλι θα χαθεί και θα ξεχαστεί.

Τώρα, ειδικότερα στο νομοσχέδιο που συζητούμε, επειδή χθες ανοίξαμε μια θεωρητική συζήτηση περί της υπεραξίας εδώ, θέλω να πω το εξής. Ο κ. Αγοραστός δεν είναι σήμερα εδώ, όμως παραδέχθηκε φυσικά ότι δεν παράγεται καμία υπεραξία υπέρ του δημοσίου από την πώληση και την επαναμίσθωση, ότι είναι καθαρά ένα δημοσιονομικό μέσο, ένα «μαξιλάρι», μια δέσμευση απέναντι στην Κομισιόν, γιατί ξέρετε ότι η λογιστική έξοδος μας από την επιτήρηση, όπως λογιστικά μπήκαμε, δεν έχει βάθος. Και πήρε τρεις δεσμεύσεις η Κυβέρνηση απέναντι στην Κομισιόν. Η πρώτη είναι η πώληση της δημόσιας περιουσίας. Η δεύτερη είναι η αλλαγή του ασφαλιστικού συστήματος εις βάρος των συνταξιούχων και των εργαζομένων –κρυφή ατζέντα προεκλογική, είναι γνωστά αυτά- και το τρίτο είναι η καθήλωση των μισθών και των συντάξεων και φυσικά η βαριά φορολογία στα φυσικά πρόσωπα. Αυτές είναι οι βασικές δεσμεύσεις της Κυβέρνησης απέναντι στην Κομισιόν, για να πάρει το εξιτήριο από την επιτήρηση, το οποίο βέβαια επί της πραγματικής οικονομίας και επί της ζωής των εργαζομένων, της μεγάλης πλειοψηφίας των πολιτών, κανένα αντίκρισμα δεν έχει.

Βλέπω ότι ήρθε ο κ. Αγοραστός. Ως προς αυτό στο οποίο αναφέρθηκε, δηλαδή, στη γη, το δημόσιο να δίνει τη γη, ο ιδιώτης το κεφάλαιο και να χτίζει και να δημιουργείται υπεραξία, θα ήθελα να πω ότι πράγματι εδώ δημιουργείται υπεραξία και συμφωνώ σ' αυτήν την περίπτωση. Μόνο που αυτό είναι το καθεστώς της αντιπαροχής και αλίμονο αν έχει φθάσει και το δημόσιο σ' αυτό το καθεστώς. Το εφήμερο ο αείμνηστος Κωνσταντίνος Καραμανλής τη δεκαετία του '60 και έτσι η Ελλάδα γνώρισε και πάλι μια ανάπτυξη της αντιπαροχής και όχι μια παραγωγική ανάπτυξη και βεβαίως κατέστρεψε τον οικιστικό ιστό

των μεγάλων πόλεων, το περιβάλλον και τώρα το ζούμε, ειδικά στη Θεσσαλονίκη, στις κατεστραμμένες γειτονιές στο κέντρο και στην περιφέρειά της.

Κλείνοντας θα ήθελα να πω, κύριε Πρόεδρε, ότι το πραγματικό πρόβλημα της οικονομίας είναι η παραγωγικότητα και η ανταγωνιστικότητα. Δεν παράγει, δεν προσφέρει προϊόντα και υπηρεσίες υψηλής προστιθέμενης αξίας γιατί δεν έχει ενσωματωμένη τη γνώση, την τεχνολογία, τα επιτεύγματα της επιστήμης. Υπάρχει αυτή η απόσταση της εκπαίδευσης, του εκπαιδευτικού μας συστήματος, των παραγωγών της γνώσης από τις πραγματικές ανάγκες της οικονομίας. Μια μεγάλη μεταρρύθμιση, λοιπόν, στην εκπαίδευση, μια μεσοπρόθεσμη πολιτική ανάπτυξης, που θα στηρίζει ιδιαίτερα την περιφέρεια και τις αδύναμες περιοχές της, είναι αυτή που μπορεί να δώσει λύση. Δεν φαίνεται όμως από την ασκούμενη κυβερνητική πολιτική κάτι τέτοιο. Η ανάπτυξη στηρίζεται και πάλι σε πηλίνα πόδια, σε εισαγόμενους πόρους από την Κοινότητα και φυσικά στην υπερχρέωση των νοικοκυριών από τα στεγαστικά και καταναλωτικά δάνεια, για να συγκρατήσουν στοιχειωδώς ένα επίπεδο ζωής που κατέκτησαν τα προηγούμενα χρόνια, αφού η αγοραστική τους δύναμη, τα πραγματικά τους εισοδήματα έχουν συρρικνωθεί.

Αυτή είναι η πραγματικότητα και απεικονίζεται στην έκρηξη της ψαλίδας στο ισοζύγιο εξωτερικών πληρωμών...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ολοκληρώστε, παρακαλώ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Είναι πράγματι εκρηκτική και ακόμη πιο επώδυνη θα είναι τα επόμενα χρόνια όπου η οικονομία πλέον, αφού κλείσει κι αυτός ο δανειακός κύκλος, θα μπει σε μια βαθιά οικονομική ύφεση με πολλαπλά αρνητικά αποτελέσματα στην οικονομία, την εξωστρέφειά της, ειδικά για την ελληνική περιφέρεια και τις επιχειρήσεις και φυσικά τα εισοδήματα και το κοινωνικό κράτος.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ιωάννης Μαγκριώτης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστούμε, κύριε Μαγκριώτη.

Ο κ. Αργύρης έχει το λόγο ως προτασσόμενος δευτερολογών.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΡΓΥΡΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα ήθελα να κάνω μια τοποθέτηση, παρατήρηση για το άρθρο 20.

Κύριε Υπουργέ, η εκλογική σας περιφέρεια έχει υποστεί μεγάλη ζημιά. Βέβαια αν στην εκλογική σας περιφέρεια κάνετε δύο χρόνια για να υλοποιήσετε αυτά που υποσχεθήκατε τότε, θα πρέπει να απολογηθείτε για τη ζημιά την οποία έχει υποστεί η πτηνοτροφία. Γιατί στην εισηγητική σας έκθεση λέτε ότι υπήρξε πρόβλημα σε κάποιες χώρες. Δεν λέτε πουθενά ότι εδώ τη ζημιά την προκάλεσε ο Υπουργός της Γεωργίας με τη χαμένη γαλοπούλα. Ήταν εισαγόμενη, δηλαδή, η κρίση.

Και επίσης δεν αναγνωρίζετε πουθενά -και πρέπει να το κάνετε αυτό- ότι με σχέδιο της ίδιας της Κυβέρνησης, που υπέβαλε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, μίλησε για μια ζημιά τότε, πριν από ενάμιση χρόνο, 90.000.000 στην ελληνική πτηνοτροφία.

Αυτό που εξασφαλίσατε από την Ευρωπαϊκή Ένωση ήταν μόλις 15.000.000. Από τα δύο χρόνια που πέρασαν υπολείπεται αυτό που δεν κάνατε, δηλαδή, μέχρι τα 90.000.000, αλλά και με μετρήσεις που υπάρχουν η ζημιά έχει φθάσει στα 150.000.000.

Εσείς έχετε καταφέρει -και το καταφέρνεται πολλές φορές- το ελάχιστο να το κάνετε μεγάλο και να το πουλάτε πολύ ακριβά. Θα μεριμνήσετε για να μην εξαφανιστεί αυτός ο κλάδος, ένας κλάδος ο οποίος έχει συσσωρευμένη ζημιά περίπου 150.000.000; Γιατί αυτό που κάνετε τώρα εδώ είναι ότι απαλλάσσετε τις επιχειρήσεις για κάτι που δεν κάνατε πριν από δύο χρόνια.

Γι' αυτό εκτιμώ ότι πρέπει να υπάρξει μέριμνα, για να μην

καταστραφεί ένας κλάδος που προσφέρει τόσα στην εθνική οικονομία, που έχει αυτάρκεια σ' ένα προϊόν που το έχουμε ανάγκη και σ' αυτές τις μεγάλες αλλαγές που γίνονται στον αγροτικό τομέα, ο κλάδος της πτηνοτροφίας δείχνει έναν άλλο δρόμο, αυτόν τον δρόμο που εσείς δεν τον βλέπετε, ένα δρόμο στον οποίο έχετε βάλει φραγμό και έχετε εμποδίσει τους παραγωγούς να συνεχίσουν αυτό το επάγγελμα.

Γι' αυτό, λοιπόν, πρέπει να τροποποιήσετε αυτό το άρθρο και να μην είναι οι εισφορές για το χρόνο που ήδη έχει περάσει, αλλά πρέπει οπωσδήποτε να λαμβάνεται μέριμνα και για την επόμενη πενταετία.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ, κύριε Αργύρη.

Ο κ. Φλωρίδης έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ: Κύριε Υπουργέ, το έθεσε ο κ. Μαγκριώτης, αλλά θέλω και εγώ να πω δυο λέξεις γι' αυτό το θέμα. Αφορά στην τροπολογία, που συνδέεται με το καθεστώς των εργασιακών σχέσεων στη «HELEXPO».

Κύριε Υπουργέ, φέρνεται εδώ μία διάταξη, με την οποία λέτε ότι η αληθής έννοια του όρου συνέχιση των εργασιακών σχέσεων των εργαζομένων στις εταιρείες κ.λπ., αφορά στην αναγνώριση του χρόνου προϋπηρεσίας. Όμως, εσείς θεωρείτε ότι είναι λογικό να υπάρχει διάταξη, που να αναγνωρίζει το χρόνο προϋπηρεσίας, λες και στο δίκαιό μας, χρόνος προϋπηρεσίας μπορεί να μην αναγνωριστεί από τις υπάρχουσες διατάξεις;

Άρα, λοιπόν, όταν περιορίζετε την έννοια του όρου συνέχιση των εργασιακών σχέσεων μόνο στην αναγνώριση του χρόνου προϋπηρεσίας, αυτό σημαίνει ότι όλο το καθεστώς που διήρθε την εργασιακή σχέση αυτών των ανθρώπων, δεν έχει καμμία ισχύ σήμερα και επομένως μπορεί να μεταβληθεί. Το μόνο που τους αναγνωρίζεται, είναι αυτό που η ελληνική νομοθεσία το αναγνωρίζει παντοιοτρόπως, ότι δηλαδή ο εργασιακός εκείνος χρόνος αναγνωρίζεται. Μα προφανώς αναγνωρίζεται.

Έχω τη βεβαιότητα ότι με τη ρύθμιση αυτή που κάνετε, θέλετε να περιορίσετε όλο το καθεστώς που ίσχυε και με το οποίο καθεστώς εργασίας μεταφέρθηκαν στη νέα κατάσταση μόνο στην αναγνώριση του χρόνου και αυτό νομίζω ότι είναι πολύ άδικο για τους εργαζόμενους αυτούς. Αυτοί δούλεψαν μ' ένα συγκεκριμένο καθεστώς και η συνέχιση αυτού του καθεστώτος προβλέφθηκε από τη νομοθεσία, όταν άλλαξαν τα νομικά πρόσωπα. Η συνέχιση του καθεστώτος σημαίνει ότι όλες οι αρχές και οι κανόνες που ίσχυαν νωρίτερα, μεταφέρονται και στη νέα κατάσταση.

Τώρα εσείς μ' αυτήν τη διάταξη και ερμηνεύοντάς την, λέτε ότι η συνέχιση των εργασιακών σχέσεων, είναι μόνο η αναγνώριση του χρόνου προϋπηρεσίας, λες και υπήρχε περίπτωση να μην αναγνωριστεί ο χρόνος προϋπηρεσίας.

Γιατί το κάνετε αυτό; Γιατί περιορίζετε ένα ολόκληρο εργασιακό καθεστώς, που διεπόταν από κανονισμούς εργασίας, από χίλια δυο πράγματα, μόνο σ' αυτό; Τι έχει στο νου της η Κυβέρνηση να κάνει ή, εν πάση περιπτώσει, τι έχει στο νου της η διοίκηση του συγκεκριμένου φορέα να κάνει; Να αλλάξει τον κανονισμό εργασίας, να κάνει κάποια άλλα πράγματα;

Έχω τη βεβαιότητα ότι αυτή η ρύθμιση είναι, τελικά, σε βάρος αυτών των εργαζομένων και η Κυβέρνηση πρέπει, τουλάχιστον, να δώσει μια απάντηση γιατί το κάνει αυτό.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ, κύριε Φλωρίδη.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΠΕΤΡΟΣ ΔΟΥΚΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Κατ' αρχάς, κύριε συνάδελφε, ακούω αυτά τα οποία λέτε. Ζήτησα από τους συνεργάτες να μιλήσουν με τον Υπουργό, να δουν αν υπάρχει κάποια άλλη διάσταση στο θέμα το οποίο αναφέρατε.

Θέλω να πω, αγαπητοί συνάδελφοι, ότι έμεινα έκπληκτος από κάποιο σχόλιο του εισηγητή της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης στο θέμα της άρσης της επιτήρησης. Δηλαδή, αν δεν είχαμε πετύχει την άρση της επιτήρησης, τι θα κάνατε, κύριοι συνάδελφοι; Θα πανηγυρίζατε; Δεν επιχαίρετε για ό,τι είναι καλό για

τη χώρα;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ: Εσείς καταδικάσατε τη χώρα στην επιτήρηση με τις άθλιες πράξεις σας.

ΠΕΤΡΟΣ ΔΟΥΚΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Μιλήσατε για την απογραφή και λέω: Είναι ή δεν είναι αλήθεια ότι την περίοδο 2000-2004 απεκρύβησαν από τα ελλείμματα περίπου 40.000.000.000 ευρώ;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ: Είναι ψέματα.

ΠΕΤΡΟΣ ΔΟΥΚΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Έχω δώσει όλα τα στοιχεία στη δημοσιότητα.

Και να θέλαμε να αποκρύψουμε, κύριε συνάδελφε, τέτοια ποσά τα οποία ήλεγξε και πιστοποίησε η Ευρωπαϊκή Ένωση, δεν μπορούσαμε.

Αναφερθήκατε και στο περίφημο swap και ρωτώ: Είναι ή δεν είναι αλήθεια ότι το 2001 –επειδή εσείς το αναφέρατε, δεν το ανέφερα εγώ καθόλου– κάνατε μία προσπάθεια να αποκρύψετε 2,8 δισεκατομμύρια ευρώ μόνιμα από το δημόσιο χρέος, πληρώσατε προμήθειες 200.000.000 ευρώ και υπέστησαν οι Έλληνες φορολογούμενοι ζημιά πάνω από 1.000.000.000 ευρώ λόγω των αλλαγών των ισολογισμών την περίοδο εκείνη;

Είπατε και το εξής το οποίο είναι παντελώς αναληθές. Είπατε ότι αυτό αφορούσε δάνεια, που είχαν γίνει επί κυβερνήσεως Μητσοτάκη σε γιέν και επειδή το γιέν τότε είχε ανατιμηθεί πολύ στις αγορές, έπρεπε να κάνετε κάτι.

Σας λέω ότι τα περισσότερα δάνεια σε γιέν που είχαν γίνει την περίοδο 1990-1993 μέχρι το 2001 είχαν λήξει και είχατε δικά σας δάνεια της περιόδου 2001-2004, που ήταν πολλαπλάσια των δανείων που είχαν γίνει την περίοδο 1990-1993 και τα οποία –επαναλαμβάνω– μέχρι το 2001 είχαν λήξει. Και φυσικά δεν είναι απάντηση ότι κάθε φορά που δανείζομαι σ' ένα νόμισμα και το νόμισμα αυτό ισχυροποιείται στην αγορά, πρέπει να κάνω κάποιου είδους κομπίνια, για να μη φαίνεται αυτό. Είναι ένα από τα αποτελέσματα της διαχείρισής.

Κύριοι συνάδελφοι, είναι ή δεν είναι αλήθεια ότι αναπτυσσόμαστε με ρυθμούς της τάξης του 24,6% που είναι 2% παραπάνω απ' ό,τι σ' όλο το χώρο της ΟΝΕ; Έχει πέσει ο πληθωρισμός στο 2,5% με τιμές πετρελαίου πάνω από 70 δολάρια το βαρέλι; Έχει πέσει ο πληθωρισμός σε χαμηλά ρεκόρ. Αυξάνονται ή όχι οι εξαγωγές μας με ρυθμό της τάξης του 15% και οι επενδύσεις με ρυθμούς που υπερβαίνουν το 10%; Έχει πέσει η ανεργία στο χαμηλότερο επίπεδο της τελευταίας δεκαετιας ή όχι; Έχει μειωθεί το έλλειμμα από 7,9% πιστοποιημένο από την Ευρωπαϊκή Ένωση σε κάτω από 3% το 2006; Πανηγυρίζει κάποιος από μας; Όχι. Όλοι αναγνωρίζουμε ότι έχουμε πολλή δουλειά ακόμη να κάνουμε, ότι είναι πολύ περισσότερα αυτά που πρέπει να γίνουν.

Στο δε δικό σας πρόγραμμα, αυτό το οποίο έχετε προσφέρει στον ελληνικό λαό είναι μία αύξηση των δαπανών, που θα πήγαινε το έλλειμμα από το 2,6% πέρυσι σε πάνω από 7%, αν πραγματοποιούσατε το πρόγραμμά σας, αγαπητοί συνάδελφοι, με όλες τις συνέπειες.

Έρχομαι τώρα στο νομοσχέδιο. Επαναλαμβάνω: Απελευθερώνουμε με τρόπο συνετό το θεσμικό περιβάλλον, δίνουμε περισσότερες δυνατότητες.

Κάποιοι βλέπουν τις δυνατότητες για δημιουργία και ανάπτυξη μόνο ως δυνατότητα εξαπάτησης και λίγο-πολύ λένε ότι όλα πρέπει να απαγορεύονται, εκτός αν υπάρχει ειδική διάταξη και ρύθμιση, που να το επιτρέπει. Όταν υπάρχει τέτοια διάσταση στο πώς βλέπουμε τα πράγματα, τι να συζητήσουμε; Όποια δυνατότητα ευελιξίας και όποιο εκσυγχρονισμό επιχειρούμε, τον βλέπετε σαν μία πρόκληση και ζητάτε να γυρίσουμε μερικές δεκαετίες πίσω.

Ανέφεραν κάποιοι συνάδελφοι ότι για τρία χρόνια, για παράδειγμα, δεν έχει γίνει κανένας ποιοτικός έλεγχος. Μα υπήρχε το θεσμικό πλαίσιο; Εσείς είχατε θεσπίσει θεσμικό πλαίσιο, όπου ένας ιδιώτης ορκωτός ελεγκτής-λογιστής μπορεί να ελέγχει άλλον ιδιώτη ορκωτό ελεγκτή-λογιστή.

Και όσον αφορά τα διεθνή λογιστικά πρότυπα, εσείς οι ίδιοι είχατε αναβάλει την εφαρμογή τους και το 2002 και το 2004. Με το που παραλάβαμε την Κυβέρνηση τα εφαρμόσαμε με τις λογιστικές καταστάσεις του 2005 και μετά.

Για τις εταιρείες επενδύσεων σε ακίνητα και τα αμοιβαία κεφάλαια ακίνητης περιουσίας, το μόνο το οποίο λέμε είναι ότι οι ελληνικοί φορείς που διαχειρίζονται ακίνητη περιουσία, να μπορούν να κάνουν όχι ακριβώς τόσα, αλλά περίπου ό,τι μπορεί να κάνει μία αντίστοιχη ιταλική, ολλανδική, αυστριακή, ή ισπανική εταιρεία.

Υπάρχει ειδικός λόγος, οι ελληνικές εταιρείες να μην κάνουν αυτά, που γίνονται σ' όλη την Ευρώπη; Γι' αυτό και μένουν πίσω οι ελληνικές εταιρείες, γιατί το θεσμικό πλαίσιο σ' άλλα κράτη, είναι πολύ πιο προηγμένο και οι εταιρείες μπορούν και κινούνται με μεγαλύτερη ευελιξία στα πλαίσια της νομιμότητας, ενώ οι ελληνικές δεν μπορούν. Έτσι οι ελληνικές εταιρείες μένουν πίσω και οι ξένες εταιρείες αναπτύσσονται με ρυθμούς πολλαπλάσιους των ρυθμών ανάπτυξης των δικών μας εταιρειών. Αυτό προσπαθούμε να κάνουμε, ό,τι γίνεται δηλαδή στον υπόλοιπο κόσμο, να μπορεί να γίνεται και στην Ελλάδα.

Διαμαρτυρηθήκατε επίσης, κύριοι συνάδελφοι, γιατί επιτρέπεται σ' αυτές τις εταιρείες, να επενδύουν σε κάποια μέσα χρηματιστηρίου και αυτό φάνηκε ιδιαίτερα επικίνδυνο. Επαναλαμβάνω ότι τα μέσα χρηματιστηρίου, είναι ο ίδιος όρος που υπήρχε στο δικό σας νόμο, που έλεγε «κινητές αξίες». Αυτά που επιτρέπεται εσείς, τα επιτρέπει και αυτός ο νόμος, μόνο που εκσυγχρονίζει τον όρο, με βάση την κοινοτική οδηγία. Δεν άλλαξε τίποτα άλλο. Και γι' αυτό ακόμα που αφορούσε δικό σας νόμο, διαμαρτυρηθήκατε. Καμιά φορά η μανία για αντιπολίτευση οδηγεί σε τέτοιου είδους λάθη.

Κύριοι συνάδελφοι –και κλείνω μ' αυτό, κύριε Πρόεδρε– το νομοσχέδιο απλά προσπαθεί να εκσυγχρονίσει το θεσμικό πλαίσιο, για να ισχύει στη χώρα μας ό,τι ισχύει και σ' όλον τον υπόλοιπο κόσμο. Έτσι απλά.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ, κύριε Υπουργέ.

Ο κ. Χριστοδουλάκης έχει το λόγο για δύο λεπτά.

Κύριε Χριστοδουλάκη, δεν έχετε το δικαίωμα να μιλήσετε, αλλά για δύο λεπτά θα κάνω μια μικρή εξαίρεση για εσάς.

Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ: Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε. Θα μιλήσω για δύο λεπτά μόνο.

Κατ' αρχάς, σημειώστε, κύριε Υπουργέ, ότι αυτό το τόσο φιλόδοξο νομοσχέδιό σας, δεν βρέθηκε ούτε ένας Βουλευτής να το υπερασπιστεί. Τέτοια λευκή κοινοβουλευτική απεργία, είχε χρόνια να δει το Κοινοβούλιο. Απόδειξη ότι δεν πείθετε ακόμα και τους δικούς σας Βουλευτές και οπαδούς.

Το δεύτερο αφορά την επιτήρηση και είναι το εξής: Η Ελλάδα δεν όφειλε καθόλου να ενταχθεί σε κανένα καθεστώς επιτήρησης. Η Ελλάδα μπορούσε να συνεχίσει την πορεία σύγκλισης και ανάπτυξης, όπως είχε πετύχει την περίοδο πριν το 2004 σύμφωνα με την ίδια την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και την έκθεση την οποία δημοσίευσε προχθές, εκθειάζοντας τα επιτεύγματα της χώρας μας σε ανάπτυξη, σε απασχόληση, σε κοινωνική συνοχή και σε περιφερειακή ενδυνάμωση.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΣ: Με συντάξεις 200 ευρώ!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ: Όλα αυτά εσείς τα καθηλώσατε με την περίφημη σκηνοθετημένη θεατρinίστικη απογραφή του 2004. Και γιατί το κάνατε; Το κάνατε για να πείτε στους ψηφοφόρους σας, οι οποίοι δελεάστηκαν από τις υποσχέσεις σας, «δεν μπορούμε να τα κάνουμε διότι δείτε τι ελλείμματα έκρυβε το ΠΑ.ΣΟ.Κ.».

Ούτε ένα ευρώ δεν έκρυβε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και ορισμένες επιφυλάξεις που υπήρχαν, είχαν μπει σ' ένα δρόμο διευθέτησης.

Εσείς το μόνο που κάνατε, ήταν να μεταθέσετε τις αμυντικές δαπάνες που έμπαιναν έως τότε σύμφωνα με τον Κανονισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ανατρέψατε τον Κανονισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έτσι ώστε να φορτώσετε λογιστικά βάρη και μόνο. Δαπάνη ενός ευρώ κρυμμένη δεν βρήκατε ούτε μπορείτε να βρείτε, διότι όλα γίνονταν σε καθεστώς διαφάνειας, σε καθεστώς λογοδοσίας, σε καθεστώς πλήρους καταγραφής, τα οποία εσείς ανατρέψατε και χειροτερέψατε με νέους ειδικούς λογαριασμούς, με πιστωτικές διευκολύνσεις 1.000.000.000

ευρώ, όπως γράφει ο σημερινός Τύπος και με δεκάδες άλλες αλχημείες και πλάνιες μεθόδους.

Την ανταλλαγή ομολόγων από γιεν σε ευρώ την οποία αναφέρατε και που ήταν επιβεβλημένη και έγινε σύμφωνα με όλα τα κρατούντα και δεδομένα των διεθνών χρηματιστηριακών αγορών, εφόσον εσείς την κατακρίνετε, γιατί τότε την επεκτείνετε για άλλα είκοσι χρόνια; Αφού είναι τόσο επαχθής για το δημόσιο και θα έληγε έτσι και αλλιώς σε μερικά χρόνια, γιατί δεν είπατε να τη σταματήσετε τότε και της δώσατε υπερδεκαετή παράταση; Γιατί, προφανώς, δεν υπάρχει τίποτα απολύτως επιλήψιμο και είναι απόλυτα σωστό, σύμφωνα με τους κανόνες της αγοράς.

Επίσης τελειώνοντας, θέλω να πω ότι παραπλανάτε το Κοινοβούλιο, όταν θέλετε να συσχετίσετε τις μεθόδους τις οποίες χρησιμοποιούν άλλες εταιρείες εισηγμένες σε διεθνείς αγορές, με πολύ μεγάλη χρηματοπιστωτική εμπειρία και στην αξιοποίηση ακίνητης περιουσίας και αλλού, με καθημερινές τακτικές δημοσίων υπηρεσιών. Είναι δυνατόν να συγκρίνετε, τι κάνει μια εισηγμένη εταιρεία με διεθνή τεχνογνωσία, μ' αυτά που θα κάνει ένα σχολείο σε μια περιφέρεια, ένα νοσοκομείο σε μια πόλη ή ένα δημόσιο ίδρυμα; Το μόνο που θέλετε, είναι να πουλήσετε βιαστικά και επιπόλαιο, να κάνετε μερικές ενέσεις στον προϋπολογισμό, για να τα φέρετε βόλτα μερικούς μήνες ακόμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Το λόγο έχει ο κ. Τζέκης.

ΠΕΤΡΟΣ ΔΟΥΚΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Κύριε Υπουργέ, θα απαντήσετε συνοδικά.

Κύριε Τζέκη, έχετε το λόγο κατ' εξαίρεση.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ακούσαμε τον κύριο Υπουργό να λέει ότι είναι κατευχαριστημένος για το γεγονός ότι βγήκαμε από την επιτήρηση. Μάλιστα αναρωτήθηκε, για το αν είναι ή όχι αλήθεια, πως υπάρχει αύξηση του Α.Ε.Π.. Είναι αλήθεια ότι υπάρχει αύξηση του Α.Ε.Π.. Όμως, και εγώ ρωτώ το εξής: Είναι ή δεν είναι αλήθεια ότι το 20% του πληθυσμού, εξακολουθεί να ζει κάτω από τα όρια της φτώχειας; Είναι ερωτήματα στα οποία πρέπει να απαντήσετε. Αφού επιχαίρετε για το ότι βγήκαμε από την επιτήρηση, πρέπει να δώσετε απάντηση, στο πώς με τόση αύξηση του Α.Ε.Π. -διαχρονικά και όχι μόνο μέσα στα τρία χρόνια- αιτιολογείται το 20% του πληθυσμού, να εξακολουθεί να ζει κάτω από τα όρια της φτώχειας.

Μας είπατε για την αύξηση των εξαγωγών και αναρωτηθήκατε αν είναι αλήθεια ή όχι. Πράγματι, υπάρχει αύξηση. Όμως, είναι ή δεν είναι αλήθεια ότι παράλληλα, την ίδια ώρα, υπάρχει μεγάλη αύξηση των εισαγωγών, για να φθάσει το εμπορικό ισοζύγιο να είναι στα ύψη που είναι, 1 προς 4; Είναι αλήθεια και δεν μπορείτε να το αποφύγετε.

Αναφερθήκατε και στην ανεργία και αναρωτηθήκατε, αν είναι ή δεν είναι αλήθεια ότι υπάρχει μείωση. Κοιτάξτε, εάν την ανεργία την αντιμετωπίσετε με τον τρόπο που την αντιμετωπίζετε, δηλαδή σε μία θέση εργασίας να μπουν τρεις και τέσσερις, είναι επόμενο ότι θα τη μειώσετε. Όμως, πείτε μας, πόσες αυθερέες θέσεις εργασίας δημιουργήθηκαν στα τριάντα χρόνια που κυβερνάτε, για να δούμε στην ουσία το πρόβλημα της ανεργίας.

Παρ' όλα αυτά, ο κύριος Υπουργός δικαιολογήθηκε ότι αφού οι άλλοι εφαρμόζουν αυτά που περιέχει το νομοσχέδιο, ας τα εφαρμόσουμε κι εμείς. Ε, κάντε και κάτι που δεν γίνεται διεθνώς και είναι σε βάρος του ελληνικού λαού, αλλά συνέχεια προς όφελος των επιχειρηματικών πολυεθνικών και μονοπωλιακών ομίλων, των γνωστών επενδυτικών εταιρειών που επενδύουν και αρπάζουν τεράστιες λαϊκές περιουσίες. Γι' αυτό, έχουμε πει τα σχετικά.

Θα κλείσω με την τροπολογία για τη Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης, γιατί κι εμάς τώρα μας έφεραν τις θέσεις που έχει το σωματείο. Και είναι αλήθεια ότι το έτος 1999 υπήρξε πρόβλημα. Όμως και η υπόχρεση που είχε δώσει η Κυβέρνηση ήταν συγκεκριμένη και ήταν ότι θα αποκαταστήσει αυτό το πρόβλημα. Οι εργαζόμενοι είναι αντίθετοι.

Αναφέρθηκε και από άλλους συναδέλφους -και στηρίζουμε κι εμείς αυτό το αίτημα- να αποσύρετε αυτήν την τροπολογία και να καταθέσετε απλά πράγματα. Δηλαδή να ισχύσει, ό,τι ίσχυε και στο παλαιό καθεστώς, γιατί διαβάζοντας πιο προσεκτικά την τροπολογία, λέει, -βέβαια, είναι ένα βήμα ότι θα δώσεις την ίδια αποζημίωση- ότι το πότε θα δώσεις την επιπλέον αποζημίωση εξαρτάται από το εάν θα παρθεί η απόφαση από τα Διοικητικά Συμβούλια. Δηλαδή, εάν δεν πάρουν απόφαση τα Διοικητικά Συμβούλια, δεν θα δικαιούνται ούτε αυτήν την πρόσθετη αποζημίωση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, κλείνω με το εξής: Λέω προς την Κυβέρνηση να αποσύρει αυτήν την τροπολογία που αφορά τους εργαζόμενους στη «HELEXPO A.E.» και να καταθέσει αυτό το αίτημα των εργαζομένων. Αφού υπάρχει μία πρόταση από την Αξιωματική Αντιπολίτευση, από εμάς, ας την κάνετε αποδεκτή και τώρα, για να τελειώσει μια και καλή αυτή η εκκρεμότητα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ)

Συμφωνούμε βέβαια γι' αυτό που λέει για το Υπουργείο Μακεδονίας-Θράκης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Τζέκη.

Το λόγο έχει ο κ. Αγοραστής.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΓΟΡΑΣΤΗΣ: Ευχαριστώ, Κύριε Πρόεδρε.

Διακρίνω μία καχυποψία, μία δυσπιστία ως προς την εφαρμογή των νόμων. Υπάρχει ένας νόμος και είναι στη διακριτική ευχέρεια των διοικήσεων για το πόσο καλά θα εφαρμοστεί από αυτές. Και οι διοικήσεις είναι εκείνες οι οποίες θα δημιουργήσουν την προστιθέμενη αξία της εφαρμογής των νόμων. Όμως, φαίνεται, επειδή το παρελθόν είναι κακό, δημιούργησε μία δυσπιστία ως προς την εφαρμογή των νόμων που ψηφίζονται μέσα στη Βουλή. Βέβαια, το παρελθόν, ανήκει στο παρελθόν.

Ακούστηκε ότι δεν υπάρχει Εθνικό Κτηματολόγιο και ότι δεν υπάρχει χωροταξικό πλαίσιο. Ξεχνάμε ότι έγινε προσπάθεια δημιουργίας Εθνικού Κτηματολογίου από την Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ., ότι τα λεφτά χάθηκαν, ότι πληρώσαμε πρόστιμο και χόθηκε η ευκαιρία να έχουμε Κτηματολόγιο; Και ότι σήμερα έχουμε διαδικασίες, οι οποίες απαιτούν το Κτηματολόγιο, το οποίο εμείς δεν έχουμε και δημιουργούνται προβλήματα;

Ακόμη ακούσαμε για τις αμυντικές δαπάνες. Οι αμυντικές δαπάνες δεν εγγράφονταν πουθενά. Δεν υπήρχε εγγραφή των αμυντικών δαπανών.

Και για το όριο της φτώχειας ακούσαμε. Βεβαίως, η Κυβέρνηση γνωρίζει ότι υπάρχει μία μερίδα των πολιτών κάτω από το όριο της φτώχειας. Γι' αυτό και λαμβάνει μέτρα για την κοινωνική συνοχή. Γι' αυτό ήδη εξήγγειλε το ταμείο κατά της φτώχειας, το οποίο θα προσπαθήσει να κρατήσει την κοινωνική συνοχή και να βοηθήσει εκείνους που πραγματικά έχουν ανάγκη.

Αυτό το νομοσχέδιο φέρνει μη φορολογικά έσοδα. Αυτό το νομοσχέδιο δίνει τη δυνατότητα της μείωσης των φορολογικών συντελεστών στην τρίτη φορολογική μεταρρύθμιση, που πρόκειται να επιχειρήσει να εφαρμόσει η νέα κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας. Φέρνει και έσοδα για την αύξηση των δαπανών για την κοινωνική συνοχή.

Ακούσαμε για οικονομική πρόοδο που υπήρχε στο παρελθόν. Κοιτάξτε, η οικονομική πρόοδος κάθε χώρας και κάθε οικονομίας της χώρας καθρεπτίζεται και αντικατοπτρίζεται στο ισχυρό νόμισμά της. Εξαρτάται από το πόσο ισχυρό είναι το νόμισμα της χώρας. Νομίζω ότι αυτό διαψεύδει τις διαδικασίες. Διαψεύδει τους ισχυρισμούς της Αντιπολίτευσης, του ΠΑ.ΣΟ.Κ., που πρώτα ήταν κυβέρνηση.

Αν υπήρχε ισχυρή οικονομία, η δραχμή στην ανταλλαγή της με το ευρώ δεν θα ήταν 340,75. Συνεπώς, δεν υπήρχε ισχυρή οικονομία. Η ισχυρή οικονομία ήταν εικονική. Ισχυρή οικονομία δεν υπήρχε. Το αναγνωρίζαμε όλοι. Διότι η ισχυρή οικονομία αντικατοπτρίζεται στη συναλλαγματική ισοτιμία του εγχώριου νομίσματος και η συναλλαγματική ισοτιμία ήταν απαγορευτική, σκληρή και οδυνηρή για τους Έλληνες.

Εκείνη την περίοδο, παρ'όλο που είχατε τη δυνατότητα να

τιθασεύσετε την ακρίβεια, την αφήσατε να εκτοξευθεί. Αφήσατε την κερδοσκοπία να εκτοξευθεί, γιατί ηθελημένα ή αθέλητα δεν λειτουργούσαν οι ελεγκτικοί μηχανισμοί της μετατροπής των τιμών των προϊόντων από δραχμές σε ευρώ, με αποτέλεσμα να έχουμε αυξήσεις έως και 1000%. Σήμερα υπάρχει μία παγιωμένη ακρίβεια, την οποία προσπαθούμε να τιθασεύσουμε μέσα από τους ελεγκτικούς μηχανισμούς.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Αγοραστή.

Το λόγο έχει ο κ. Μαγκριώτης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Χαίρομαι που γίνεται ήρεμη συζήτηση και ανταλλάσσουμε επιχειρήματα. Μερικά, βέβαια, είναι πολύ τραβηγμένα, διότι διαφορετικά δεν μπορούν να καλύψουν την πραγματικότητα, όπως αυτό που είπε ο αγαπητός συνάδελφος εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας κ. Αγοραστής, ότι η δραχμή ήταν αδύναμη, γι' αυτό και η ισοτιμία της, η πρώτη ήταν 340, ενώ τώρα είναι ισχυρό το νόμισμά μας και είναι το ευρώ. Το χαρακτηριστικό παράδειγμα, το στοιχείο που αποδεικνύει την αλήθεια των λόγων του είναι ότι τότε υπήρξε κερδοσκοπία, αισχροκέρδεια και ακρίβεια, ενώ τώρα προσπαθούμε να αλλάξουμε την παγιωμένη κατάσταση.

Μακάρι να ήταν παγιωμένη η κατάσταση, όπως τη βρήκατε, αγαπητέ συνάδελφε! Υπήρξε αισχροκέρδεια στην αλλαγή του νομίσματος –είναι αληθές– όπως και σε όλες τις ευρωπαϊκές χώρες. Δεν είναι μόνο στην Ελλάδα. Οι άλλες ευρωπαϊκές χώρες ήταν πολύ πιο έτοιμες, πολύ πιο ώριμες, με πολύ πιο ισχυρούς μηχανισμούς. Πρέπει στους πολίτες να μιλάμε με τη γλώσσα της αλήθειας.

Στις χώρες της Νότιας Ευρώπης με τη μεγαλύτερη υποδιαίρεση των νομισμάτων και με τους ασθενέστερους ελεγκτικούς μηχανισμούς και με την ολιγότερο οργανωμένη αγορά υπήρξε μεγαλύτερη αισχροκέρδεια και μεγαλύτερη ακρίβεια. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Απλώς, τριάντι χρόνια μετά, κάτι θα έπρεπε να έχει βελτιωθεί.

Βγείτε έξω στην αγορά. Κοιτάξτε τα καύσιμα. Τίποτα δεν δικαιολογεί τη σημερινή ακρίβεια.

Υφίστανται μια αδικία. Έτσι θα επαναλάβω, αφού ο κύριος Υπουργός έδειξε την καλή του διάθεση να πράξει αυτό που έπραξε η Κυβέρνηση πριν από οκτώ, δέκα μήνες: Αφού δεν μπορεί να υιοθετήσει την ορθή πρόταση των εργαζομένων, αυτή που πριν από μερικούς μήνες έλεγε ότι θα κάνει δεκτή –η οποία είναι δίκαιη και απονέμει δικαιοσύνη– τουλάχιστον, ως τους αφήσει να δικαιωθούν στα δικαστήρια. Ας τους αφήσει να βρουν το δίκιο τους με τον κακό νόμο το δικό μας. Ας μην τον διορθώσει με τη διάταξη αυτή, η οποία κάνει το νόμο –αν ήταν κακός, που δεν ήταν– κάκιτο. Γι' αυτό και νομοθετεί σήμερα και ουσιαστικά φοροπληρίζει τους εργαζόμενους.

Αυτό θα ήθελα να πω και να επικαλεστώ και πάλι την καλή διάθεση του κυρίου Υπουργού, αν δεν μπορεί να δεχθεί την πρόταση των εργαζομένων, ας αποσύρει τουλάχιστον τη διάταξη αυτή.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε, κύριε Μαγκριώτη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ενημερώσω το Σώμα ότι από τα κάτω νότια θεωρεία τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν Βουλευτές του Κοινοβουλίου της Σλοβενίας, της Ομάδας Φιλίας, καθώς και ο Πρόεδρος της Σλοβενίας. Από την πλευρά της Ελλάδας Πρόεδρος της Ομάδας Φιλίας είναι η κ. Κаланτζάκου, που βρίσκεται τώρα στο Κοινοβούλιο.

Η Βουλή τους καλωσορίζει στην πατρίδα μας και τους ευχόμαστε καλή παραμονή και επιστροφή στη Σλοβενία.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες)

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Τασούλας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. είναι ένα αξιοθαύμαστο παράδειγμα συλλογικής αποσείσεως ενοχών. Κάτι, το οποίο η επιστήμη της Ψυχολογίας ανεπιτυχώς αναζητεί και σε ατομικό και σε συλλογικό επίπεδο για να επιτύ-

χει, το έχει επιτύχει διαρρήδην το ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Είναι αξιοθαύμαστο, με βάση τις αναζητήσεις της επιστήμης της Ψυχολογίας, πως αυτό το κόμμα συλλογικά, έχει απαλλαγεί συνολικά των ενοχών του.

Κι ενώ είναι αξιοθαύμαστο ως κατόρθωμα με βάση τις αξιώσεις της επιστήμης της Ψυχολογίας, με βάση τα απαιτούμενα της πολιτικής πρακτικής, θα έλεγα ότι αυτό είναι επίμεμπτο. Και είναι επίμεμπτο διότι, όταν προσπαθούμε να διεκδικήσουμε την προτίμηση του ελληνικού λαού κι έχουμε διαπράξει λάθη, πρέπει πρωτίστως να πείσουμε τον ελληνικό λαό ότι διδαχθήκαμε απ' αυτά τα λάθη και ότι δεν έχουμε υποπέσει στο παράπτωμα των Βουρβόνων, οι οποίοι μετά την παλινόρθωση τίποτε δεν ελυσμόνησαν και τίποτε δεν εδιδάχθησαν, κατά την Ιστορία. Αυτά ως προς την αξιολογή απόδειξη της έννοιας της ενοχής από το ΠΑ.ΣΟ.Κ.. ψυχολογικά αξιολογής, πολιτικά επίμεμπτης, κατά τη γνώμη μου.

Όσον αφορά την παρατήρηση του κ. Χριστοδουλάκη ότι δεν ήρθαν εδώ προτροπάδην σύσσωμοι οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας να στηρίξουν το νομοσχέδιο, νομίζω πως αυτή η παρατήρηση είναι ένα δείγμα της κακοπροσανατολισμένης ευφυΐας του κ. Χριστοδουλάκη. Και είναι δείγμα της κακοπροσανατολισμένης ευφυΐας του, διότι είμαι βέβαιος πως αν εδώ ήταν σύσσωμη η Κοινοβουλευτική Ομάδα, πάλι επικαλούμενος την ίδια κακοπροσανατολισμένη ευφυΐα του θα έλεγε ότι πανικόβλητη η Κυβέρνηση επιστρατεύει τους Βουλευτές για να δώσει την αίσθηση της σύσσωμης υποστήριξης ενός τρέχοντος νομοσχεδίου. Συνεπώς, επιστρέφεται η παρατήρηση, διότι ακριβώς έχει μέσα της τη διάσταση πως ό,τι και να γινόταν πάλι θα υπεβλάτο αυτή η παρατήρηση.

Όσον αφορά το νομοσχέδιο:

Επειδή προέρχομαι από νομό, ο οποίος έχει την πτηνοτροφία σαν βασική παράμετρο της αναπτύξεώς του, θα ήθελα να πω ότι το άρθρο 20 του νομοσχεδίου δεν διορθώνει σφάλματα του παρελθόντος, αλλά επεκτείνει το χρονικό ορίζοντα αναστολής των καταβολών των ασφαλιστικών εισφορών προς τα ασφαλιστικά ταμεία του Υπουργείου Εργασίας και του Ο.Γ.Α., για δεκαπέντε και δεκαοκτώ μήνες αντιστοίχως. Δηλαδή, αναστέλλονται οι υποχρεώσεις των πτηνοτροφικών επιχειρήσεων που επλήγησαν από τη νόσο των πτηνών και επεκτείνεται ο χρονικός ορίζοντας μέχρι τα τέλη του τρέχοντος έτους, ακριβώς για να μπορέσουν να ανασάνουν από τις χρηματικές πιέσεις που έχουν, λόγω του ότι την περίοδο εκείνη δημιουργήθηκαν άδικα αποθέματα.

Επιπλέον, η Κυβέρνηση επεκτείνει το χρονικό ορίζοντα επιδοτήσεως των μισθολογικού κόστους των πτηνοτροφικών επιχειρήσεων, επεκτείνει το χρονικό ορίζοντα χρηματοδότησεως του μισθολογικού κόστους αυτών των επιχειρήσεων μέχρι τέλους του 2007, επιβαρύνοντας τον κρατικό προϋπολογισμό με το ποσό των 6.000.000 ευρώ, γι' αυτό το λόγο.

Επιπλέον, η Κυβέρνηση, με τη διάταξη του άρθρου 20 απαλλάσσει τις πτηνοτροφικές επιχειρήσεις από την υποχρέωση να καταβάλουν οποιαδήποτε παρακράτηση, προκειμένου να λάβουν πιστοποιητικό ασφαλιστικής ενημερότητας, εφόσον τηρούνται οι προϋποθέσεις αυτής της διατάξεως.

Όλ' αυτά ενισχύουν και βοηθούν τις πτηνοτροφικές επιχειρήσεις και οι ίδιες έχουν παραδεχθεί ότι τους δίνουν σημαντική ανάσα σε σχέση με το πρόβλημα του παρελθόντος που αντιμετώπιζαν. Έχει πρόβλημα ο κλάδος της πτηνοτροφίας, το ξέρει η Κυβέρνηση. Σύντομα θα αντιμετωπίσουμε το θέμα των δανείων, τα οποία έχουν πάρει με την εγγύηση του ελληνικού δημοσίου. Είναι βέβαιο ότι η Κυβέρνηση και πάλι θα σκύψει με προσοχή στα προβλήματα αυτά και θα συνδράμει αυτό το σημαντικό κλάδο, ο οποίος απασχολεί περί τις δεκαπέντε χιλιάδες εργαζομένους.

Θα ήθελα να καταλήξω λέγοντας, κύριε Πρόεδρε, ότι αυτά τα οποία ελέγχθησαν εδώ με αφορμή το ότι το νομοσχέδιο αφορά στο Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών, ότι δηλαδή η άρση της επιτήρησης έγινε λόγω ιδεολογικής συνοδοιπορίας παραγόντων της Ευρωπαϊκής Ένωσης προς την Κυβέρνηση και ότι η επιτήρηση είναι εφαρμογή του ότι η Κυβέρνηση έκανε ένα λάθος και το διορθώνει μόνη της, ακούγονται ως ουρανομήκεις

αφέλειες. Ιδίως, αν σκεφτεί κανείς ότι εάν η Κυβέρνηση διενεούσε να μην προχωρήσει στην απογραφή την οποία με εντολή του ελληνικού λαού στην ουσία έκανε, γιατί είχε δεσμευθεί προεκλογικά και ενεκρίθη αυτή η δέσμευση, εάν διενεούσε η Κυβέρνηση να μην προβεί στην απογραφή, τότε εκτός από την ταπείνωση που θα δεχόμασταν επειδή με το ζόρι θα την επέβαλε η Ευρωπαϊκή Ένωση, θα κατηγορούμασταν εκτός από δημοσιονομικό εκτροχιασμό και για υπόθαλψη εγκλήματος. Διότι ήταν έγκλημα ο δημοσιονομικός εκτροχιασμός 40.000.000.000 ευρώ από το 2000 έως το 2004.

Θέλω να πω για μία ακόμα φορά ότι η Κυβέρνηση παρά την απογραφή, παρά την επικύρωσή της από την Ευρωπαϊκή Ένωση και παρά το ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση ήρε την επιτήρηση λόγω των αξιολογών και διατηρήσιμων προσπάθειών που κατά την Ευρωπαϊκή Ένωση έκανε η ελληνική Κυβέρνηση, ποτέ η ελληνική Κυβέρνηση δεν καταδέχθηκε να αποστεί των δεσμεύσεών της ένεκεν του ότι παρέλαβε έλλειμμα πολύ μεγαλύτερο απ' ό,τι φαντάστηκε. Καμία δέσμευση δεν μπήκε στο ράφι, όλες ισχύουν, όλες είναι σε δρομολόγηση ή έχουν υλοποιηθεί και θα κριθούμε γι' αυτό στο τέλος της τετραετίας, όπως κατ' επανάληψη έχουμε πει σ' αυτήν την Αίθουσα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Το λόγο έχει ο κύριος Υπουργός, με την αγόρευση του οποίου ολοκληρώνεται η συζήτηση. Ένα πεντάλεπτο νομίζω ότι αρκεί, κύριε Υπουργέ.

ΠΕΤΡΟΣ ΔΟΥΚΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Γνωρίζετε ότι ποτέ δεν ξεπερνώ το χρόνο μου, κύριε Πρόεδρε.

Κατ' αρχήν, κύριε Πρόεδρε, μίλησαν αρκετοί συνάδελφοι από την Αντιπολίτευση για το θέμα της διαφάνειας και όλοι νομίζω ότι μπορούμε να υπερθεματίσουμε σ' αυτό, αλλά θα έλεγα: κοίτα ποιοι μιλάνε. Για παράδειγμα, μίλησαν για την απογραφή ότι κακώς έγινε, ότι δεν είχαν κρύψει τίποτα, ούτε μία δραχμή. Αυτά που λέω τώρα είναι αριθμοί πιστοποιημένοι και με τη σφραγίδα των ελεγκτών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Το 2000 απεκρύβησαν από το έλλειμμα 3,64 δισεκατομμύρια ευρώ. Το 2001 απεκρύβησαν από το έλλειμμα 7,15 δισεκατομμύρια ευρώ. Το 2002 απεκρύβησαν 8,62 δισεκατομμύρια ευρώ. Το 2003 απεκρύβησαν 8,26 δισεκατομμύρια ευρώ και το 2004 11,35 δισεκατομμύρια ευρώ. Αυτά είναι με τη σφραγίδα και την πιστοποίηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης και όχι κάποιων ημετέρων.

Σύνολο 39,2 δισεκατομμύρια ευρώ, σύμφωνα με τις ελεγκτικές υπηρεσίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Έμεινα έκπληκτος με αυτά που είπε ο κύριος συνάδελφος για το θέμα των swap. Λίγο-πολύ μας είπε «έλα μωρέ τώρα, γίνονται αυτά τα πράγματα. Και στο κάτω-κάτω της γραφής, ε, αν δεν σας άρεσε γιατί δεν το αντιστρέψατε;».

Ξέρετε πόσο θα κόστιζε να αναστραφεί μια τέτοια αδιαφάνεια, δαιδαλώδης και τερατώδης συναλλαγή, αγαπητέ συνάδελφε;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ: Μη διαστρέφετε αυτά που είπα.

ΠΕΤΡΟΣ ΔΟΥΚΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Συναλλαγή η οποία προφανώς και έγινε εν κρυπτώ, διότι όταν πας να κρύψεις 2,8 δισεκατομμύρια ευρώ από το δημόσιο χρέος κανείς δεν μπορεί να πάρει χαμπάρι. Εμείς δεν το πήραμε χαμπάρι αμέσως. Πήρε λίγο καιρό για να βρούμε στα κατάστιχα τι ακριβώς είχε γίνει και το οποίο έγινε με απευθείας ανάθεση. Και επαναλαμβάνω ότι μιλάμε για προμήθειες της τάξης των 200.000.000 ευρώ.

Και σαν να μην έφθαναν αυτά, τι να πούμε τώρα; Να μιλήσουμε για τη διαφάνεια των θεμάτων του Κτηματολογίου; Για τη διαφάνεια της υπόθεσης «PROMET»; Για τη διαφάνεια του καζίνου Φλοίσβου, που όλοι γνωρίζουμε –κι αν θέλετε μπορούμε να το υπενθυμίσουμε– τι είχε γίνει τότε και τι είχε γραφτεί τότε; Όλα κουκουλωμένα, αγαπητοί συνάδελφοι. Τίποτα δεν βγήκε στην επιφάνεια. Οι εφημερίδες τα έβγαζαν και άλλοι τα κουκούλωναν.

Να μιλήσουμε για την περίφημη ακτοπολική εταιρεία λαϊκής βάσης που εξαφανίστηκε, αλλά κάποιοι έγιναν εκατομμυριούχοι; Για τα δημόσια και ολυμπιακά έργα, τα οποία κόστισαν

δεκάδες εκατομμύρια ευρώ παραπάνω το καθένα από τους προϋπολογισμούς τους; Για κάτι περιέργες εξαγωγές στο Ιράκ και κάθε φορά που βλέπω τον Υπουργό Οικονομικών του Ιράκ μου λέει «ξέρεις, δεν μπορούν να πληρωθούν αυτά τα 300.000.000 εκατομμύρια, ξεχάστε τα, δεν έχουμε λεφτά»; Ποιος τα είχε πάρει τότε, τι είχε γίνει, πως καταγράφηκαν αυτά, είναι παντελώς άγνωστο.

Να μιλήσουμε για εκείνους τους S-300, για τα αμυντικά συστήματα τύπου SUZANA και το πόσο διαφανείς ήταν αυτές οι προμήθειες; Δεν νομίζω ότι έχει λόγο να λέμε γι' αυτά.

Δuo πράγματα μόνο θα πω. Γνωρίζουμε πόσο δύσκολα τα φέρνουν βόλτα οι περισσότεροι συμπολίτες μας. Ό,τι κάνουμε το κάνουμε γι' αυτούς, για τους απλούς πολίτες, για τους πολλούς και όχι για τους λίγους, τους αετονύχηδες, αυτούς που ξέρουν να ξεζουμίζουν το σύστημα. Αυτή ήταν και παραμένει η κατεύθυνση της Κυβέρνησης Καραμανλή.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, το λόγο επί προσωπικού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Χριστοδουλάκη, δεν έγινε καμία προσωπική αναφορά. Αναφέρθηκε σε κυβερνητική πολιτική.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ: Για την απογραφή...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Δεν μπορείτε να πάρετε το λόγο. Θα μπορούσε μόνο ο Κοινοβουλευτικός σας Εκπρόσωπος να μιλήσει...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ: ...για τον αμυντικό εξοπλισμό...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Χριστοδουλάκη, δεν δικαιούστε να μιλήσετε. Έπρεπε να είναι εδώ ο Κοινοβουλευτικός σας Εκπρόσωπος.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ: Έγινε αναφορά...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Δεν έγινε αναφορά στο πρόσωπό σας. Έγινε αναφορά σε κυβερνητική πολιτική. Είστε πεπειραμένος πολιτικός. Σας παρακαλώ, διευκολύνετε με.

Κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της ενότητας των άρθρων και των τροπολογιών και θα γίνει η ψήφισή τους χωριστά.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 1 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς, το άρθρο 1 έγινε δεκτό όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 2 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς, το άρθρο 2 έγινε δεκτό όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 3 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς, το άρθρο 3 έγινε δεκτό όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 4 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς, το άρθρο 4 έγινε δεκτό ως έχει, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 5 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς, το άρθρο 5 έγινε δεκτό ως έχει, κατά πλειοψηφία

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 6 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς, το άρθρο 6 έγινε δεκτό ως έχει, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 7 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς, το άρθρο 7 έγινε δεκτό ως έχει, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 8 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς, το άρθρο 8 έγινε δεκτό όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 9 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς, το άρθρο 9 έγινε δεκτό ως έχει, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 10 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς, το άρθρο 10 έγινε δεκτό όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 11 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς, το άρθρο 11 έγινε δεκτό όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 12 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς, το άρθρο 12 έγινε δεκτό ως έχει, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 13 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς, το άρθρο 13 έγινε δεκτό ως έχει, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 14 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς, το άρθρο 14 έγινε δεκτό ως έχει, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 15 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς, το άρθρο 15 έγινε δεκτό όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 16 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς, το άρθρο 16

έγινε δεκτό ως έχει, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 17 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς, το άρθρο 17 έγινε δεκτό όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 18 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς, το άρθρο 18 έγινε δεκτό όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 19 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς, το άρθρο 19 έγινε δεκτό όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 20 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς, το άρθρο 20 έγινε δεκτό ως έχει, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτή η τροπολογία με γενικό αριθμό 1050 και ειδικό 216;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς, η τροπολογία με γενικό αριθμό 1050 και ειδικό 216 έγινε δεκτή, κατά πλειοψηφία και εντάσσεται στο νομοσχέδιο ως ίδιο άρθρο.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτή η τροπολογία με γενικό αριθμό 1051 και ειδικό 217;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς, η τροπολογία με γενικό αριθμό 1051 και ειδικό 217 έγινε δεκτή κατά πλειοψηφία και εντάσσεται στο νομοσχέδιο ως ίδιο άρθρο.

Εισερχόμεστε στην ψήφιση του ακροτελεύτιου άρθρου του νομοσχεδίου.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το ακροτελεύτιο άρθρο του νομοσχεδίου;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Το ακροτελεύτιο άρθρο του νομοσχεδίου έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.

Συνεπώς, το νομοσχέδιο του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών «Πώληση και ταυτόχρονη μίσθωση ακινήτων του Δημοσίου, μακροχρόνιες και χρηματοδοτικές μισθώσεις του Δημοσίου και άλλες διατάξεις» έγινε δεκτό επί της αρχής και επί των άρθρων, κατά πλειοψηφία. Η ψήφισή του στο σύνολο αναβάλλεται για άλλη συνεδρίαση.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε σε αυτό το σημείο να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 13.12' λύεται η συνεδρίαση για αύριο Πέμπτη 7 Ιουνίου 2007 και ώρα 10.30', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος κοινοβουλευτικό έλεγχο, συζήτηση επικαιρών ερωτήσεων.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ